ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 30 KATOWICE, DNIA 10 PAŹDZIERNIKA **1947**

Poz. **Dział Urzędowy:** TREŚĆ Str.

DZIAŁ URZĘDOWY

384.
USTAWA
z dnia 3 lipca 1947 r.

o normach i standartach budowlanych

(Przedr. z Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 269 z d. 8 sierpnia 1947 r.)

Art. 1. Dla zapewnienia celowości technicznej, gospodarczej i społecznej budownictwa mogą być w miarę potrzeby ustanawiane normy i standarty budowlane w zakresie wytwórczości materiałów i elementów budowlanych oraz projektowania i budowy budynków.

Art. 2. 1. Normy budowlane mogą określać:

a) kształt, wymiary, części składowe, konstrukcję, granice wytrzymałości oraz warunki produkcji, odbioru i zastosowania materiałów i elementów budowlanych lub ich zespołów;
b) technikę wykonania projektów robót budowlanych.

2. Standarty budowlane mogą określać minimalny i maksymalny poziom zaspokajania potrzeb w zakresie przestrzeni mieszkalnej i użytkowej oraz wyposażenia budynków.

Art. 3. 1. Normy i standarty budowlane ustanawia Minister Odbudowy.

2. Normy dla wytwórczości, znajdującej się w zakresie działania innego ministra, jak również normy i standarty dla budynków użytkowych, które mają służyć specjalnemu celowi w dziedzinie, administrowanej przez innego ministra, ustanawia Minister Odbudowy w porozumieniu z właściwym ministrem.

Art. 4. 1. Normy i standarty ogłasza się w Monitorze Polskim.

2. Ogłoszenie zawierać będzie określenie rodzaju i zakresu zastosowania normy lub standartu oraz termin, od którego norma lub standart obowiązuje.

Art. 5. 1. W razie ustanowienia normy lub standartu do stosowania ich obowiązani są:

a) w zakresie wytwórczości — wszystkie zakłady, wytwarzające wyroby, których norma dotyczy;
b) w zakresie budownictwa — budujący oraz kierownicy budowy i wykonawcy robót budowlanych.

2. Projekty budowli powinny uwzględniać obowiązujące normy i standarty budowlane.

Art. 6. 1. Władze budowlane nadzorują stosowanie obowiązujących norm i standartów w budownictwie.

2. W szczególności władze budowlane nie pozwolą na budowę oraz wstrzymają roboty budowlane w przypadku niezastosowania obowiązujących norm i standartów.

3. Minister Odbudowy może zezwolić na podjęcie wstrzymywanych robót z jednoczesnym pozbawieniem budującego prawa do ulg, wynikających z art. 7, 8 i 9 ustawy o popieraniu budownictwa.

Art. 7. 1. Prócz norm obowiązujących mogą być wydawane normy zalecone, których stosowanie będzie wskazane dla ułatwienia celowej zabudowy kraju.

2. Normy te zawierać mogą wzorowe projekty budynków, w szczególności dla osiedli wiejskich i pracowniczych.

3. Art. 3 stosuje się odpowiednio.

4. Złożenie projektu, określonego w ust. 2, wraz ze szkicem sytuacyjnym wystarcza przy ubieganiu się o pozwolenie na budowę.

Art. 8. 1. Kto buduje, kieruje budową, wykonywa roboty budowlane lub, wytwarza wyroby bez zastosowania obowiązujących w tym zakresie norm lub standartów budowlanych, ulega w trybie administracyjnym karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do 300.000 zł albo obu tym karom łącznie.

2. Zasądzone kary pieniężne przypadają na rzecz budżetów inwestycyjnych gminy lub związków samorządowych, orzekających karę.

Art. 9. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Odbudowy w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
Minister Odbudowy: Michał Kaczorowski
Minister Przemysłu i Handlu: Hilary Minc
Minister Komunikacji: Jan Rabanowski
Minister Adm. Publ.: Edward Osóbka-Morawski
w/z Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Czajkowski
Minister Rol. i Reform Rolnych: Jan Dąb-Kocioł
Minister Leśnictwa: Bolesław Podedworny

385.

USTAWA

z dnia 3 lipca 1947 r.

o popieraniu budownictwa.

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. Nr 52, poz. 270, z dnia 8 sierpnia 1947 r.)

Art. 1. Dla skierowania kapitałów prywatnych do inwestycyj celowych z gospodarczego i społecznego punktu widzenia udziela się poparcia budownictwu mieszkaniowemu na zasadach, określonych w przepisach ustawy niniejszej.

Art. 2. 1. Państwo popierać będzie nowe budownictwo prywatne przez:

a) udzielenie pomocy terenowej,
b) udzielenie pomocy materiałowej,
c) wyłączenie nowowzniesionych budowli spod przepisów o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu,
d) ulgi w zakresie danin publicznych.

2. Naprawę budowli, położonych na Ziemiach Odzyskanych, zniszczonych więcej niż w 33%, a na pozostałym obszarze kraju więcej niż w 66%, uważa się za budowę nową.

Art. 3. 1. Osobami, uprawnionymi do korzystania z poparcia Państwa na podstawie przepisów ustawy niniejszej, są:

a) właściciele i użytkownicy nieruchomości,
b) osoby, które nabyły od właściciela prawo przeprowadzania robót budowlanych na własny rachunek w zamian za zarząd i użytkowanie nowowzniesione budowli lub jej części,
c) następcy prawni i osoby, reprezentujące prawa osób, wymienionych pod lit. a) i b).

2. Przepisy ust. 1 lit. b) odnoszą się również do spółdzielni mieszkaniowo-budowlanych oraz do osób prawnych prawa prywatnego, spółek jawnych, komandytowych i innych spółek, nie będących spółkami handlowymi.

Art. 4. 1. Skarb Państwa oraz związki samorządu terytorialnego wydzielać będą corocznie z posiadanego zapasu ziemi tereny na cele budownictwa mieszkaniowego tak zwartego, jak i luźnego. Własność tych terenów będzie przenoszona w ramach przepisów tytułu III, działu IV prawa rzeczowego na rzecz osób, przystępujących do wznoszenia takich budowli, które korzystać będą z poparcia Państwa na podstawie przepisów ustawy niniejszej.

2. Przepisów art. 102 § 1 prawa rzeczowego nie stosuje się w przypadkach przeniesienia własności na podstawie przepisów ust. 1.

3. W osiedlach, dla których miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie został jeszcze uchwalony, tereny pod zabudowę zostaną wydzielone w porozumieniu z miejscowymi władzami planowania przestrzennego.

4. W zamian za przeniesienie własności czasowej terenów budowlanych (ust. 1) właściciel pobierze opłatę, której wysokość ustali według zasad, określonych przez Ministra Odbudowy w drodze rozporządzeń, wydawanych w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych.

Art. 5. Minister Odbudowy ustali corocznie drogą obwieszczenia w Monitorze Polskim rozmiar pomocy i ułatwień w nabywaniu materiałów budowlanych oraz warunki ich udzielania.

Art. 6. Nowowznoszone budowle nie podlegają przepisom dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 4, poz. 27).

Art. 7. 1. Nowowznoszone budowle zwalnia się na okres lat 5 od podatku od nieruchomości.

2. Nowowznoszone budowle, jak również przychody z nich płynące, nie mogą być w czasie stosowania ulgi, przewidzianej w ust. 1, obciążone żadnymi ciężarami na rzecz Państwa i związków samorządu terytorialnego.

Art. 8. Lokale mieszkalne w nowowznoszonych budowlach zwalnia się na okres lat 5 od podatku od lokali, jeśli w tym czasie będą zajmowane przez osoby, które poniosły koszt budowy tych lokali (art. 3 i 14) lub w razie ich śmierci przez osoby, które wstępują w ich prawa.

Art. 9. Dochody, płynące z najmu lub użytkowania lokali mieszkalnych w nowowznoszonych budowlach, zwalnia się na okres lat 5 od podatku dochodowego.

Art. 10. W stosunku do budowli, przy budowie których zastosowano obowiązujące w chwili rozpoczęcia budowy standarty i normy, przewidziane dla finansowanego ze środków publicznych pracowniczego budownictwa mieszkaniowego, przedłuża się przewidziany w art. 7, 8 i 9 okres zwolnienia od podatków do lat 10.

Art. 11. Minister Odbudowy w porozumieniu z Ministrem Skarbu będzie określał w drodze rozporządzeń te tereny, na których w celu pobudzenia intensywniejszej, skoncentrowanej odbudowy nowowznoszone budowle korzystać będą z ulg, przewidzianych w art. 7, 8 i 9 w ciągu lat 10, a przy wypełnieniu warunków, określonych w art. 10, w ciągu lat 15.

Art. 12. Zwalnia się od podatku od nabycia praw majątkowych, pobieranego na podstawie dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 106):

a) nabycie praw własności czasowej w trybie, przewidzianym w art. 4.
b) nabycie praw, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b),
c) nabycie praw z umowy spółki cywilnej, której celem jest budownictwo, o którym mowa w art. 1.

Art. 13. W sprawach, dotyczących budowli, które korzystają z poparcia Państwa na podstawie przepisów ustawy niniejszej, nie będzie pobierana opłata skarbowa, przewidziana w pozycji 8. części I tabeli opłat skarbowych, stanowiącej załącznik do art. 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107).

Art. 14. Sumy, wypłacone osobom wymienionym w art. 3 na poczet przyszłego komornego w nowowznoszonych budowlach lub ich częściach, uważa się za sumy wydatkowane na budownictwo mieszkaniowe.

Art. 15. Nie stanowi dochodu w rozumieniu przepisów dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 22 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 99) nadwyżka ze sprzedaży nowowzniesionej budowli lub jej części, jeśli umowa sprzedaży jest tytułem przejścia własności pierwszym po dniu, w którym budowla stała się zdatna do używania w całości i zostanie sporządzona przed upływem terminu obowiązywania ulgi z art. 7, a ponadto jeśli sprzedaż nie jest świadczeniem zawodowym.

Art. 16. 1. Ulgi, przewidziane w art. 7, 8 i 9, służą z samego prawa w trybie określonym w drodze rozporządzenia Ministra Odbudowy, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

2. Bieg terminu zwolnienia od podatków rozpoczyna się w pierwszym dniu miesiąca, następującego po dniu oddania w najem lub wzięcia w użytkowanie pierwszego lokalu mieszkalnego, a w stosunku do budowli, wzniesionych po dniu 22 lipca 1944 r., a przed wejściem w życie ustawy niniejszej, w pierwszym dniu miesiąca, następującego po dniu wejścia jej w życie.

3. Osoby, powołujące się na zwolnienia przewidziane w art. 12 i 13, powinny udowodnić istnienie warunków zwolnienia.

Art. 17. 1. Przepisów art. 7—13 nie stosuje się do tych budowli, które zawierają chociażby jeden lokal mieszkalny o powierzchni użytkowej większej niż 80 m².

2. Jeżeli dla danego osiedla ustalone zostaną przepisy o najmniejszej ilości mieszkańców na lokal bądź na izbę, wówczas zwolnienie od ograniczeń wprowadzonych tymi przepisami dotyczy w budowlach, objętych przepisami dekretu niniejszego, 80 m² powierzchni użytkowej. Wskazanie izb, ulegających wyłączeniu, należy do osoby uprawnionej do dysponowania lokalem (art. 3). Izba, którąby w myśl powyższych zasad miała być częściowo wyłączona spod wspomnianych ograniczeń, podlega w całości tym ograniczeniom.

Art. 18. 1. Z poparcia Państwa w zakresie, przewidzianym przepisami art. 6, 8 i 9 ustawy niniejszej, korzystać będą ponadto:

a) budowle rozbudowywane, nadbudowywane (w odniesieniu do części nowych) oraz budowle niemieszkalne, przebudowane na cele mieszkalne (w odniesieniu do części przebudowanych),

b) budowle poddane naprawie na podstawie przepisów dekretu o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych i uszkodzonych wskutek wojny z dnia 26 października 1945 r. w brzmieniu obwieszczenia Ministra Odbudowy z dnia 26 kwietnia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 181), jeśli zawierać będą mieszkania o powierzchni użytkowej, nieprzekraczającej w przypadkach, określonych w lit. a) — 80 m², a w lit. b) — 90 m² i z ograniczeniami, wynikającymi z przepisów ust. 3.

2. Dla oceny uprawnień osób, wymienionych w art. 8 ust. 1 lit. b) i ust. 2, miarodajną jest wielkość powierzchni użytkowej tych części budowli, określonych w ust. 1, w stosunku do których poniosły one koszt budowy.

Art. 19. 1. Minister Odbudowy może w drodze rozporządzeń lub instrukcji, wydawanych samodzielnie, a jeżeli chodzi o przepisy lit. b), w porozumieniu z Ministrem Skarbu:

a) podwyższać określoną w art. 17 i 18 granicę powierzchni użytkowej,

b) rozciągać stosowanie ulg, ustanowionych ustawą niniejszą, na budownictwo, korzystające z finansowej pomocy Państwa,

c) zawieszać lub ograniczać na określonych terenach i na określony czas wszystkie lub niektóre ułatwienia i ulgi, przewidziane przepisami ustawy niniejszej.

2. Rozporządzenie i instrukcje te określają zakres, wynikających z przepisów ust. 1, ułatwień i ulg.

3. Przepisy ust. 1 lit. c) nie będą miały zastosowania do przypadków, gdy roboty budowlane zostaną rozpoczęte przed wejściem w życie odnośnych rozporządzeń.

Art. 20. 1. Przepisy art. 6 stosuje się również w budynkach mieszkalnych do lokali, przeznaczonych dla celów innych, niż mieszkaniowe.

2. Minister Odbudowy w porozumieniu z Ministrem Skarbu może rozszerzyć zastosowanie innych ulg, przewidzianych w niniejszej ustawie, na lokale użytkowe w domach mieszkalnych, jeżeli lokale te będą przeznaczone na cele użyteczności publicznej lub też zaspakajanie potrzeb gospodarczych, bądź społecznych, mieszkańców domu.

Art. 21. Z dniem wejścia w życie, ustawy niniejszej tracą moc wszelkie przepisy, regulujące w sposób odmienny przedmioty ustawą niniejszą unormowane.

Art. 22. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Odbudowy w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz innymi zainteresowanymi ministrami.

Art. 23. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
Minister Odbudowy: Michał Kaczorowski
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
Minister Adm. Publicznej: Edward Osóbka-Morawski
w/z Minister Ziem Odzysk.: Władysław Czajkowski

386.

ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW
z dnia 9 lipca 1947 r.

o obowiązku uiszczenia przez niektóre gospodarstwa rolne podatku gruntowego w ziemiopłodach.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 296 z dnia 22 sierpnia 1947 r.).

Na podstawie art. 11 i 12 ustawy z dnia 3 czerwca 1947 r. o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym:

a) artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 3 czerwca 1947 r. o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 224),

b) paragrafy bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego rozporządzenia.

2. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o ustawie bez bliższego określenia rozumieć należy ustawę z dnia 3 czerwca 1947 r. o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 224).

3. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o rozporządzeniu bez bliższego określenia, rozumieć należy rozporządzenie niniejsze.

§ 2. 1. Wprowadza się na obszarze całego Państwa dla gospodarstw rolnych, wymienionych w § 3 ust. 2 i 3 oraz w § 4 ust. 1 pkt. a) i b) obowiązek częściowego, a dla wymienionych w § 4 ust. 1 pkt c) — całkowitego uiszczenia podatku gruntowego za rok 1947 w ziemiopłodach.

2. Jednocześnie uchyla się pobór podatku gruntowego w gotówce w części, podlegającej uiszczeniu w ziemiopłodach.

3. Podatek gruntowy ustala się i pobiera w życie z wyjątkami przewidzianymi w § 8.

§ 3. 1. Gospodarstwa rolne o przeciętnej przychodowości do 40 q żyta są zwolnione od obowiązku uiszczenia podatku gruntowego za rok 1947 w ziemiopłodach i uiszczają podatek gruntowy w całości w gotówce.

2. Gospodarstwa rolne o przeciętnej przychodowości od 40 q do 60 q żyta uiszczają należność podatku gruntowego, płatną do 1 listopada 1947 r. (art. 13 zd. 1 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) — w połowie w ziemiopłodach, a w połowie gotówką.

3. Gospodarstwa rolnego o przeciętnej przychodowości ponad 60 q żyta uiszczają należność podatku gruntowego płatną do 1 listopada 1947 r. całkowicie w ziemiopłodach.

§ 4. 1. Gospodarstwa rolne, które nie uiściły podatku gruntowego za rok 1946 w terminie do dnia 1 września 1947 r. lub zaliczki na podatek gruntowy na rok 1947 w terminie do dnia 15 września 1947 r., uiszczają w ziemiopłodach:

a) przy przeciętnej przychodowości do 40 q żyta — połowę należności podatu gruntowego, płatną do 1 listopada 1947 r.,

b) przy przeciętnej przychodowości od 40 q do 60 q żyta — całą należność podatku gruntowego, płatną do 1 listopada 1947 r.,

c) przy przeciętnej przychodowości ponad 60 q żyta — cały podatek gruntowy za rok 1947.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, § 3 nie stosuje się.

§ 5. Podatek gruntowy, płatny w ziemiopłodach, nie może być uiszczony w gotówce wpłatami dokonanymi przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia; powstałe z tego tytułu nadpłaty podlegają zwrotowi w gotówce, bądź zarachowaniu na przyszłe należności płatnika.

§ 6. 1. Gospodarstwa rolne, powstałe z parcelacji na podstawie dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 3, poz. 13), uiszczają tytułem podatku gruntowego w ziemiopłodach różnicę między przypadającym od nich podatkiem gruntowym w ziemiopłodach (§ 3 ust. 2 i 3 oraz § 4 ust. 1) a ilością ziemiopłodów, dostarczoną tytułem ceny za ziemię, przewidzianą w art. 14 tego dekretu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do gospodarstw rolnych, które na podstawie obowiązujących przepisów uiściły w ziemiopłodach publiczno-prawne należności na rzecz Skarbu Państwa, przypadające za 1947 rok.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do tych gospodarstw rolnych na Ziemiach Odzyskanych, które uregulowały w ziemiopłodach należności z tytułu kredytowej akcji siewnej.

§ 7. Minister Aprowizacji powoła głównego pełnomocnika rządowego dla spraw podatku gruntowego.

Powołani przy wojewodach, prezydentach miast wydzielonych i starostach na wniosek głównego pełnomocnika rządowego wojewódzcy i powiatowi pełnomocnicy rządowi dla spraw podatku gruntowego podlegać będą terytorialnie właściwym wojewodom (wojewódzkim wydziałom aprowizacji, resortowi zaopatrzenia m. st. Warszawy, wydziałowi aprowizacji m. Łodzi) w tym zakresie ich działania, który dotyczyć będzie wymiaru, poboru, gromadzenia i magazynowania ziemiopłodów.

§ 8. 1. Główny pełnomocnik rządowy dla spraw podatku gruntowego może określić:

a) równoważniki zamienne pszenicy i jęczmienia za żyto oraz warunki uiszczania podatku gruntowego w ziemiopłodach pszenicą lub jęczmieniem zamiast żyta,

b) kategorie podatników i warunki, pod jakimi uiścić mogą równowartość podatku gruntowego w ziemiopłodach — w gotówce,

c) ulgi przyznawane podatnikom w przypadku przedterminowego uiszczenia podatku w ziemiopłodach,

d) tryb postępowania przy pobieraniu podatku gruntowego w ziemiopłodach,

e) tryb przedkładania sprawozdań z wymiaru i poboru podatku gruntowego.

2. Wykonując przepisy zawarte w ust. 1 pkt b) i e), główny pełnomocnik dla spraw podatku gruntowego działa w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

§ 9. Uzyskane z tytułu podatku gruntowego w ziemiopłodach zboże przekazane zostanie do dyspozycji Ministra Aprowizacji.

§ 10. Urzędy skarbowe przekazują na rzecz związków samorządowych i instytucji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2) — 6) dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 199) lub w rozporządzeniu opartym na art. 5 ust. 4 tegoż dekretu, równowartość gotówkową udziałów podatku gruntowego pobranego w ziemiopłodach. Przekazanie następuje w terminie dni 15 po złożeniu zestawień przewidzianych w § 12.

§ 11. Równowartość zboża w gotówce obliczona będzie według cen ustalonych w trybie art. 7 ust. 3 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) — z wyjątkiem podatku wymienionego w § 8 ust. 1 pkt b).

§ 12. Powiatowi pełnomocnicy rządowi dla spraw podatku gruntowego przedkładają najdalej do 10 każdego miesiąca zestawienia pobranego zboża z każdej gminy za miesiąc ubiegły właściwym urzędom skarbowym, celem obliczenia i przekazania odpowiednich kwot, zgodnie z § 10.

§ 13. Zarządzenia głównego pełnomocnika rządowego dla spraw podatku gruntowego ogłaszane będą w Monitorze Polskim.

§ 14. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom: Aprowizacji i Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązująca od dnia 1 lipca 1947 r.

Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
w/z Minister Aprowizacji: Kazimierz Sokołowski
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
Minister Administracji Publicznej:
Edward Osóbka-Morawski
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka
w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Tkaczow

387.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA APROWIZACJI
z dnia 20 czerwca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Skarbu w sprawie unormowania obrotu zbożem i produktami przemiału.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 298 z dnia 22 sierpnia 1947 r.)

Na podstawie art. 1, 2, 5 i 6 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Minister Aprowizacji może nałożyć:

a) na przedsiębiorstwa handlu zbożem lub produktami przemiału istniejące w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia do czasu uzyskania przez nie zezwoleń „A" lub „B" obowiązki przewidziane w § 6 ust. 6 rozporządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 11 listopada 1946 r. w sprawie unormowania obrotu zbożem i produktami przemiału (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 375);

b) na młyny handlowe istniejące w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia do czasu uzyskania przez nie zezwolenia „C" oraz na młyny gospodarcze do czasu ich rejestracji obowiązki przewidziane § 10 ust. 3 rozporządzenia powołanego w pkt a).

2. Zakupy przewidziane w ust. 1 dokonywane będą po cenach wolnorynkowych.

§ 2. Minister Aprowizacji określi w drodze zarządzenia:

a) ilość zakupów zboża i produktów przemiału na zlecenie i rachunek Państwa, przypadających na poszczególne przedsiębiorstwa i młyny z uwzględnieniem ich rozmiarów;

b) warunki, na których dokonywane będą zakupy zboża i produktów przemiału na rachunek i zlecenie Państwa.

§ 3. W powołanym w § 1 rozporządzeniu Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 11 listopada 1946 r. ust. 3. § 10 otrzymuje brzmienie:

„3. Młyny handlowe mają obowiązek:
a) dokonywania na rachunek i zlecenie Państwa zakupów zboża oraz przemiału;
b) magazynowania zboża i produktów przemiału na zlecenie Państwa.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji: Włodzimierz Lechowicz
w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
Stanisław Tkaczow
Minister Administracji Publicznej:
Edward Osóbka-Morawski
w/z Minister Ziem Odzyskanych: Wł. Czajkowski
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski

388.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRÓW: ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ, ZIEM ODZYSKANYCH i SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 10 lipca 1947 r.

o zmianie rozporządzenia w sprawie wykonania ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o biurach pisania podań oraz o zakazie udzielania porad prawnych i prowadzenia cudzych spraw.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 299 z dnia 22 sierpnia 1947 r.).

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o biurach pisania podań oraz o zakazie udzielania porad prawnych i prowadzenia cudzych spraw (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 269) zarządza się, co następuje:

§ 1. Załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 27 września 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 544) otrzymuje brzmienie następujące:

„Wynagrodzenie za czynności biura pisania podań wynosi najwyżej:
1) za napisanie pisma lub podania bez względu na treść:
   a) pismem ręcznym za każdą stronicę 50 zł, nie więcej jednak niż 100 zł,
   b) pismem maszynowym za każdą stronę 75 zł, nie więcej jednak niż 150 zł;
2) za napisanie podania o wydanie świadectwa ubóstwa 20 zł:
3) za sporządzenie odpisu za każdą stronicę:
   a) pismem ręcznym 20 zł.
   b) pismem maszynowym 30 zł, jeżeli jednak jest to odpis napisanego jednocześnie pisma lub podania to za każdą stronicę 20 zł.

Za stronicę uważa się co najmniej 25 wierszy pisma o szerokości 15 cm".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministrów Administracji Publicznej i Sprawiedliwości z dnia 25 lipca 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 157).

Minister Administracji Publicznej:
Edward Osóbka-Morawski
w/z Minister Ziem Odzyskanych: Józef Dubiel
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski

389.
ZARZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 18 lutego 1947 r.

w sprawie zatwierdzenia taryfy składek za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych w rolnictwie.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" Nr 110, poz. 718, z dnia 20 sierpnia 1947 r.)

Na podstawie art. 221 ust. (4) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396), zatwierdzam uchwały Tymczasowej Rady Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20. 12. 1946 roku w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej taryfy składek za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych na okres od dnia 1. 1. 1947 r. do dnia 31. 12. 1949 roku oraz w sprawie taryfy składek ryczałtowych w gospodarstwach rolnych i leśnych za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych, obowiązującej na okres od dnia 1. 1. 1946 r. do dnia 31. 12. 1946 roku z tym, że powołanie się w uchwale na dekret z dnia 13. 4. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 73) o reformie samorządowego systemu podatkowego skreśla się, jako nieaktualny, wobec uchylenia tego dekretu z dniem 1. 1. 1946 r.

Za Ministra:
(—) Dr Ed. Giebartowski, Podsekretarz Stanu

Zał. do zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18. 2. 1947 r.

1) Na zasadzie art. art. 56, 58 ust. (4) pkt 8 i art. 221 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 855) § 34 ust. (1) pkt. 8 statutu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, oraz zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 stycznia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 83) Tymczasowa Rada Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przedłuża moc obowiązującą taryfy składek za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych obowiązującej do dnia 31. 12. 1946 r. (Monitor Polski z dnia 6 kwietnia 1938 r. Nr 79, poz. 112) na dalszy trzyletni okres tj. od dnia 1. 1. 1947 r. do dnia 31. 12. 1949 r. Uchwała niniejsza wymaga dla swej ważności zatwierdzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

2) na zasadzie art. art. 56, 58 ust. (4) i pkt. 8 art. 221 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 855), rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27. 12. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 793), § 34 ust. 1 pkt 8 statutu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, oraz rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 lipca 1938 r. Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 459) uwzględniając dekret z dnia 13 kwietnia 1945 r. o reformie samorządowego systemu podatkowego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 73), Tymczasowa Rada Zakładu Ubezpieczeń Społecznych uchwala taryfę składek ryczałtowych w gospodarstwach rolnych i leśnych za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych, obowiązującą na okres od dnia 1. 1. 1946 r. do 31. 12. 1946 r. w brzmieniu następującym:

Taryfa składek

za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych w rolnictwie i leśnictwie, obowiązująca na okres od dnia 1. 1. 1946 r. do 31. 12. 1946 r.

§ 1.

Stawki ryczałtowe za ubezpieczenie pracowników zatrudnionych w gospodarstwach rolnych i leśnych: wynoszą półrocznie:

a) od 1 ha użytków rolnych	zł 30.—
b) od 1 ha obszarów leśnych	zł 2.50

§ 2.

Stawki ryczałtowe za ubezpieczenie drobnych producentów rolnych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27. grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 793) wynoszą rocznie:

a) od 1 ha obszarów rolnych	zł 120.—
b) od 1 ha obszarów leśnych	zł 10.—

§ 3.

Stawki ryczałtowe podane w §§ 1 i 2 obejmują zryczałtowany jednolity dodatek, przewidziany w art. 221 ust. (2) ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

§ 4.

1) Od składek ustalonych dla pracodawców rolnych mogą być stosowane obniżki, w odniesieniu do pracodawców, prowadzących systematyczną i dającą trwałe

rezultaty akcję zapobiegania wypadkom w zatrudnieniu i chorobom zawodowym (akcję bezpieczeństwa pracy), jeżeli akcja ta jest uznana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

2) Obniżka składki z tytułu prowadzenia przez pracodawcę rolnego akcji bezpieczeństwa pracy (ust. 1) przyznana być może w drodze zawierania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych umów, bądź z rzeszeniami zawodowymi pracodawców rolnych, bądź też z indywidualnymi pracodawcami rolnymi.

3) Umowy wymienione w ust. (2) obowiązują pracodawców, korzystających z obniżki do zużycia pewnej jej części na prowadzenie akcji bezpieczeństwa pracy.

4) Członkowie zrzeszeń zawodowych pracodawców rolnych, które zawarły umowę z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych na prowadzenie akcji bezpieczeństwa pracy, mogą być pozbawieni przysługującej im z tytułu umowy obniżki składki w razie stwierdzenia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych niedotrzymania przez pracodawcę rolnego warunków umowy.

5) Jeżeli pracodawcą jest instytucja państwowa, samorządowa albo jakakolwiek inna instytucja o charakterze publicznoprawnym lub spółdzielnia, obniżki od stawek ryczałtowych mogą być udzielone po zgłoszeniu przez pracodawcę Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych oświadczenia o zorganizowaniu służby bezpieczeństwa pracy w myśl wskazówek Zakładu.

6) W stosunku do lasów, stanowiących własność Państwa, mogą być stosowane obniżki od ogólnych stawek ryczałtowych w zależności od ilości zatrudnionych w tych lasach gajowych, nie podlegających obowiązkowi ubezpieczenia od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych na zasadach ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

7) Ubezpieczalnie Społeczne będą stosować obniżki, przewidziane w paragrafie niniejszym, w ramach instrukcyj Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, wydanych w myśl art. 56 ust. (1) ustawy o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 855).

Uchwała niniejsza wymaga dla swej ważności zatwierdzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Warszawa, dnia 20 grudnia 1946 r.

390.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ
z dnia 9 czerwca 1947 r.

w regulaminie Społecznych Komisji Doradczych przy Urzędach Zatrudnienia.

(Przedr. z Monitora Polsk. Nr 37, poz. 600, z dn. 18. 6. 1947 r.)

Na podstawie art. 6 dekretu z dnia 2 sierpnia 1945 r. o Urzędach Zatrudnienia (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 182) oraz w wykonaniu § 4 zarządzenia Min. Pracy i Opieki Społecznej z dnia 20 marca 1947 r. o składzie i zakresie działania społecznych komisji doradczych przy urzędach zatrudnienia (Monitor Polski Nr 46 poz. 322) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Sposób działania społecznych komisji doradczych przy urzędach zatrudnienia określa regulamin, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
M. Rusinek

Załącznik do zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 9 czerwca 1947 r. o regulaminie społecznych komisji doradczych przy urzędach zatrudnienia.

REGULAMIN
działania społecznych komisji doradczych przy urzędach zatrudnienia.

§ 1. Siedzibą komisji doradczej jest lokal urzędu zatrudnienia.

§ 2. Posiedzenia komisji doradczej zwołuje przewodniczący z własnej inicjatywy, na wniosek conajmniej trzech członków bądź delegata urzędu zatrudnienia.
W zawiadomieniach o posiedzeniach komisji, powinny być podane: miejsce i termin posiedzenia oraz porządek obrad. Zawiadomienia te powinny być doręczane za pokwitowaniem conajmniej na 3 dni przed datą posiedzenia.

§ 3. W posiedzeniach komisji biorą udział: przewodniczący, wiceprzewodniczący i członkowie komisji, zaś w razie ich nieobecności — zastępcy ich

§ 4. Przewodniczy na posiedzeniach komisji przewodniczący komisji bądź jego zastępca.

§ 5. Posiedzenia komisji są ważne przy obecności conajmniej połowy ogólnej liczby członków.

§ 6. Wnioski na posiedzeniach komisji są uchwalane zwykłą większością głosów, w razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego.

§ 7. Z posiedzenia komisji sporządza się protokół, który powinien zawierać: listę obecności, porządek obrad, przyjęte wnioski, liczbę głosów, które padły za poszczególnymi wnioskami, ewentualne zdania odrębne mniejszości — na jej żądanie oraz podpis przewodniczącego posiedzenia.

§ 8. Protokół posiedzenia komisji powinien być rozesłany członkom.

§ 9. Dla szczegółowego zbadania spraw podlegających rozpatrzeniu komisji może komisja wyłaniać ze swego grona specjalne zespoły. Sprawozdania zespołów wzgl. wnioski w sprawach powierzonych im do rozpatrzenia składane są na plenum komisji w terminach przez komisję ustalonych.

391.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU
z dnia 3 lipca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej oraz Ziem Odzyskanych w sprawie regulaminu Komisji Cennikowych.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" Nr 106, poz. 700, z dnia 7 sierpnia 1947 r.)

Na podstawie § 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1947 r. w sprawie organizacji i zakresu działania Komisji Cennikowych (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Do zakresu działania Komisji Cennikowych przy wojewodach należy:
   a) ustalanie i ogłaszanie wysokości zysku brutto w przypadku przekazania im tych uprawnień przez Ministra Przemysłu i Handlu;
   b) ogłaszanie ustalonych przez Ministra Przemysłu i Handlu maksymalnych cen hurtowych i detalicznych na towary wytwarzane przez przedsiębiorstwa państwowe lub będące pod zarządem państwowym;
   c) wykonywanie nadzoru nad działalnością Komisji Cennikowych, powołanych przy starostach i prezydentach miast wydzielonych w szczególności przez udzielanie instrukcji oraz uchylanie uchwał powyższych Komisji w razie ich niezgodności z obowiązującymi przepisami;
   d) zatwierdzanie cen maksymalnych na artykuły spożywcze pierwszej potrzeby ustalonych przez Komisje Cennikowe przy starostach i prezydentach miast wydzielonych.
2. Czynności wymienionych w ust. 1 lit. c) i d) niniejszego paragrafu dokonują Komisje Cennikowe w kompletach złożonych z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego oraz sekretarza Komisji.

Pozostałych czynności dokonują Komisje Cennikowe w drodze powzięcia uchwał na posiedzeniach plenarnych.

§ 2.

1. Do zakresu działania Komisji Cennikowych przy starostach i prezydentach miast wydzielonych należy:
   a) ustalanie cen targowych artykułów spożywczych nabywanych bezpośrednio od rolnika;
   b) ustalanie cen maksymalnych hurtowych i detalicznych na artykuły spożywcze pierwszej potrzeby, objęte właściwym zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu, oraz ogłaszanie tych cen po ich zatwierdzeniu.
2. Ponadto do zakresu działania Komisji Cennikowych przy prezydentach m. st. Warszawy i m. Łodzi należy:
   a) ustalanie i ogłaszanie wysokości zysku brutto w przypadku przekazania im tych uprawnień przez Ministra Przemysłu i Handlu.
   b) ogłaszanie ustalonych przez Ministra Przemysłu i Handlu maksymalnych cen hurtowych i detalicznych na towary wytwarzane przez przedsiębiorstwa państwowe, lub będące pod zarządem państwowym.
3. Czynności wymienionych w niniejszym paragrafie dokonują Komisje Cennikowe w drodze powzięcia uchwał na posiedzeniach plenarnych.

§ 3.

1. Przewodniczący Komisji Cennikowej kieruje pracami Komisji, a w szczególności:
   a) ustala terminy posiedzeń stosownie do wymogów § 7 ust. 2 niniejszego zarządzenia, zarządza ich zwoływanie oraz ustala porządek dzienny;
   b) przewodniczy na posiedzeniach;
   c) informuje plenum Komisji o czynnościach dokonanych na zasadzie § 1. ust. 2 w związku z ust. 1 lit. c) niniejszego zarządzenia
   d) zarządza głosowanie oraz zaprotokółowanie uchwał i sprzeciwów;
   e) zaprasza na posiedzenia właściwego terytorialnie przedstawiciela Ochrony Skarbowej, oraz ewentualnie, inne osoby, których obecność na posiedzeniu uważa za celową.
2. W razie przeszkód służbowych, choroby lub innych ważnych okoliczności, uniemożliwiających przewodniczącemu wykonywanie jego obowiązków, winien on co najmniej na dwa dni przed terminem posiedzenia zawiadomić o powyższym pisemnie swego zastępcę, któremu przysługują wówczas wszystkie prawa i obowiązki przewodniczącego.

§ 4.

1. Sekretarz Komisji Cennikowej kieruje pracą Biura Komisji przy wydziale (referacie) przemysłowym urzędów wojewódzkich, zarządów miejskich miast wydzielonych (starostw), oraz prowadzi protokół posiedzeń Komisji.
2. W protokóle posiedzenia, sporządzonym w 2-ch egzemplarzach, należy uwidocznić:
   a) miejsce i datę posiedzenia;
   b) nazwiska i imiona obecnych członków Komisji względnie ich zastępców oraz osób zaproszonych z wymienieniem reprezentowanych przez nich władz, organizacji i instytucji;
   c) treść powziętych uchwał z dołączeniem odnośnych danych cyfrowych oraz z podaniem przy każdej uchwale większości głosów, którą została powzięta;
   d) w wypadku wniesienia sprzeciwu — treść sprzeciwu;
   e) w wypadku niezgłoszenia uzasadnienia do wniesionego sprzeciwu — stwierdzenie powyższej okoliczności;
   f) inne dane dotyczące przebiegu dyskusji oraz powziętych uchwał.

§ 5.

Do zakresu działania Biura Komisji Cennikowej należy:
a) wykonywanie prac organizacyjno-technicznych związanych ze zwoływaniem posiedzeń;
b) przygotowywanie całości materiałów w związku z porządkiem dziennym, a w szczególności opracowywanie danych cyfrowych, nadesłanych przez Komisje Notowań, oraz innych — w zakresie właściwości danej Komisji Cennikowej;
c) wykonywanie prac organizacyjno-technicznych związanych z publikacją uchwał Komisji, przesyłaniem uchwał do wiadomości Komisji wyższego stopnia oraz władz nadzorczych;
d) prowadzenie ogólnej korespondencji związanej z wykonaniem uchwał Komisji, nadzorem nad Komisjami niższego rzędu, oraz obowiązkami w stosunku do organów i władz nadzorczych.

§ 6.

1. Biuro Komisji Cennikowych powiadamia członków Komisji o posiedzeniu najpóźniej na dwa dni przed jego terminem. W wypadku, gdy Biuro posiada informacje o nieobecności członka Komisji w miejscowości będącej jej siedzibą, zawiadamia w tymże terminie bezpośrednio właściwego zastępcę.
2. Udział członków Komisji w posiedzeniach jest obowiązkowy. W razie przeszkód służbowych, choroby albo innych poważnych przyczyn uniemożliwiających udział w posiedzeniu, członek Komisji winien zawiadomić o tym swego zastępcę oraz Biuro Komisji najpóźniej na jeden dzień przed terminem posiedzenia.
3. Zawiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego paragrafu, winny być dokonywane na piśmie.

§ 7.

1. Zadania Komisji Cennikowych, wynikające z ich zakresu działania, są wykonywane w drodze powzięcia uchwał na posiedzeniach.
2. Posiedzenia Komisji Cennikowych zwoływane są jeden raz tygodniowo, a to: na trzy dni robocze przed datami 1 i 15 każdego miesiąca, oraz w dwóch innych odpowiednio dobranych dniach miesiąca
3. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów przy obecności przewodniczącego względnie jego zastępcy, przedstawiciela Komisji (Rady) Związków Zawodowych oraz co najmniej pięciu innych członków, a w tej liczbie sekretarza Komisji. W razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego.
4. Osoby, zaproszone przez przewodniczącego stosownie do § 2 ust. 1 lit. d) niniejszego zarządzenia biorą udział w posiedzeniu bez prawa głosowania.

§ 8.

Przy powzięciu uchwał Komisje Cennikowe kierują się następującymi zasadami:
1. Uchwała Komisji przy wojewodach oraz prezydentach m. st. Warszawy i m. Łodzi w przedmiocie ustalania i ogłaszania wysokości zysku brutto winna zawierać:
   a) powołanie się na zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu przekazujące im uprawnienia w powyższym przedmiocie;
   b) wykaz towarów lub ich grup;
   c) stawki zysku bruto w odniesieniu do każdego artykułu lub każdej grupy artykułów z podziałem na hurt i detal.
2. Uchwała Komisji przy wojewodach oraz prezydentach m. st. Warszawy i m. Łodzi w przedmiocie ogłoszenia ustalonych przez Ministra Przemysłu i Handlu maksymalnych cen hurtowych i detalicznych na towary wytwarzane przez przedsiębiorstwa państwowe lub będące pod zarządem państwowym winna zawierać:

a) powołanie się na odnośne rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu;
b) wykaz towarów lub ich grup;
c) wykaz cen hurtowych i detalicznych w nawiązaniu do wymienionych wyżej pod b) wykazu.

3. Uchwały Komisji przy prezydentach miast wydzielonych i starostach w przedmiocie ustalania średnich cen targowych artykułów spożywczych winny być oparte zarówno o analizę cen różnych artykułów w różnych miejscowościach jak i o przeciętną cenę dla danego miasta (powiatu).

Przy obliczaniu ceny targowej bierze się pod uwagę tendencję, wpływ artykułów sprzedawanych po cenach interwencyjnych, sytuację w innych powiatach oraz możliwość przywozu z ich terenu itd.

Przy kalkulacji cen przeciętnych Biuro Komisji Cennikowej bierze pod uwagę wielkość transakcji dokonanych w każdej miejscowości oraz znaczenie danej miejscowości w produkcji i podaży artykułów notowanych.

4. Uchwały Komisji Cennikowych przy prezydentach miast wydzielonych i starostach w przedmiocie ustalenia cen maksymalnych na artykuły spożywcze pierwszej potrzeby winny opierać się na:
a) rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu w przedmiocie wykazu artykułów, na które mogą być ustalane ceny maksymalne, oraz dopuszczalnego zysku brutto;
b) średnich cenach targowych ustalonych w myśl ust. 3 niniejszego paragrafu.

§ 9.

1. Komisje Cennikowe przy starostach i prezydentach miast wydzielonych ustalają ceny targowe oraz maksymalne na posiedzeniach, zwoływanych na trzy dni robocze przed 1 i 15 każdego miesiąca.
2. Uchwały powyższe winny być natychmiast po zamknięciu posiedzenia komunikowane w drodze telefonicznej lub telegraficznej właściwej Komisji Cennikowej przy wojewodzie, a następnie potwierdzone na piśmie.
3. Obowiązek ustalony w ust. 2 niniejszego paragrafu nie dotyczy Komisji Cennikowych powołanych przy prezydentach m. st. Warszawy i m. Łodzi.
4. Prezydia Komisji Cennikowych przy wojewodach zatwierdzają ceny maksymalne ustalone przez Komisje Cennikowe przy prezydentach miast wydzielonych i starostach najpóźniej na dwa dni przed 1 i 15 każdego miesiąca i podają je telefonicznie lub telegraficznie do wiadomości podległych Komisji wysyłając równocześnie potwierdzenie na piśmie.
5. Komisje Cennikowe przy prezydentach miast wydzielonych oraz starostach ogłaszają ceny maksymalne w dniach 1 i 15 każdego miesiąca.
6. Do czasu ogłoszenia nowych cen obowiązują ceny ostatnio ogłoszone.

§ 10.

1. Z chwilą ogłoszenia do protokółu posiedzenia Komisji przy starostach oraz prezydentach miast wydzielonych, za wyjątkiem m. st. Warszawy i m. Łodzi, sprzeciwu przeciwko jednemu z rodzajów uchwał wymienionych w § 13 ust. 1 lit. a), b), c) rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie organizacji i zakresu działania Komisji Cennikowych, oraz złożenia uzasadnienia w terminie przewidzianym w § 13 ust. 2 tegoż rozporządzenia — Biuro Komisji winno:
a) sporządzić wyciąg protokółu posiedzenia w części dotyczącej zaskarżonej uchwały;
b) dołączyć uzasadnienie sprzeciwu oraz ewentualne dodatkowe wyjaśnienia i wnioski przewodniczącego Komisji;
c) wysłać powyższe akta do właściwej Komisji Cennikowej przy wojewodzie nie później niż w ciągu dwóch dni od daty złożenia uzasadnienia do sprzeciwu.
2. Sprzeciwy zgłoszone do protokółu posiedzenia Komisji Cennikowych przy wojewodach oraz prezydentach m. st. Warszawy i m. Łodzi zostają — na zasadach ustępu poprzedniego niniejszego paragrafu — przekazane za pośrednictwem władz przemysłowych II instancji do Biura Cen Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 11.

1. Określone w § 9 władze odwoławcze rozpoznają na zasadzie przepisów postępowania administracyjnego z tym jednak, że uchwała względnie decyzja rozstrzygająca sprzeciw winna być powzięta względnie wydana najpóźniej w ciągu siedmiu dni od daty wpływu sprawy do władzy odwoławczej.
2. Uchwały względnie decyzje powzięte w trybie ustępu poprzedniego niniejszego paragrafu są ostateczne i podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

§ 12.

1. Nadzór nad Komisjami Cennikowymi przy starostach oraz prezydentach miast wydzielonych sprawują terytorialnie właściwe Komisje Cennikowe przy wojewodach.
2. Zwierzchni nadzór nad Komisjami Cennikowymi wszystkich stopni sprawuje Biuro Cen Ministerstwa Przemysłu i Handlu.
3. Do obowiązków władzy nadzorczej należy w szczególności:
a) czuwanie nad prawidłowością organizacji i funkcjonowania Komisji Cennikowych ze stanowiska obowiązujących przepisów prawnych oraz polityki cen;
b) czuwanie nad właściwą ekonomiczną wartością prac Komisji;
c) opracowywanie okresowych charakterystyk analityczno-syntetycznych działalności podległych Komisji;
d) zatwierdzanie cen maksymalnych ustalonych przez Komisje przy prezydentach miast wydzielonych oraz starostach;
e) prowadzenie kartoteki organizacyjnej oraz spraw personalnych i budżetowych;
f) udzielanie instrukcji;
g) uchylanie uchwał podległych Komisji w wypadkach niezgodności z obowiązującymi przepisami.
4. Nadzór nad Komisjami Cennikowymi wykonywany jest w trybie i przy pomocy środków przewidzianych dla wykonywania nadzoru we władzach administracji ogólnej.

w/z Minister Przemysłu i Handlu: E. Szyr.
w/z Minister Administracji Publicznej: W. Wolski
w/z Minister Ziem Odzyskanych: Wł. Czajkowski

392.

ZARZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 3 lipca 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej oraz Ziem Odzyskanych w sprawie regulaminu Komisji Notowań.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 106, poz. 701 z dnia 7 sierpnia 1947 r.)

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10. VI. 1947 r. w sprawie organizacji i zakresu działania Komisji Notowań (Dz. U. R. P. Nr 44 poz. 229) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Do zakresu działania Komisji Notowań należy:
a) notowanie cen targowych hurtowych i detalicznych, płaconych przez kupujących na targu za artykuły spożywcze;

b) notowanie innych cen na zlecenie władz przemysłowych;
c) niezwłoczne komunikowanie notowań właściwym terytorialnie Komisjom Cennikowym, powołanym przy wojewodach, prezydentach m. st. Warszawy i m. Łodzi, starostach i prezydentach miast wydzielonych;
d) wyznaczanie korespondentów w liczbie ustalonej przez przewodniczącego Komisji w zależności od potrzeb miejscowych spośród osób, odznaczających się znajomością rynku i zasad obrotu handlowego;
e) ustalanie terminów nadsyłania sprawozdań przez korespondentów z uwzględnieniem zarówno dni targowych i innych warunków lokalnych oraz terminów posiedzeń Komisji.

§ 2.

1. Przewodniczący Komisji Notowań kieruje całością prac komisji, a w szczególności:
a) kieruje pracą Biura Komisji Notowań przy wydziale (referacie) przemysłowym właściwego zarządu miejskiego (starostwa);
b) ustala terminy zebrań Komisji, zarządza ich zwoływanie, oraz ustala porządek dzienny;
c) przewodniczy na zebraniach Komisji Notowań;
d) wyznacza osobę prowadzącą protokół zebrań.
2. W protokóle zebrania Komisji Notowań, sporządzonym w dwóch egzemplarzach, należy uwidocznić:
a) miejsce i datę zebrania;
b) nazwiska, imiona oraz charakter służbowy obecnych członków Komisji względnie ich zastępców;
c) wykaz artykułów objętych notowaniami;
d) ceny każdego z powyższych artykułów w poszczególnych dniach okresu sprawozdawczego, z zaznaczeniem w uwagach źródła notowań (notowania korespondentów, czy obserwacje członków Komisji);
e) podpisy przewodniczącego oraz obecnych członków lub ich zastępców;
f) ilość sprawozdań terenowych korespondentów stanowiących załącznik do protokółu.

§ 3.

Do zakresu działania Biura Komisji Notowań należy:
a) wykonywanie prac organizacyjno-technicznych związanych ze zwoływaniem posiedzeń Komisji;
b) przygotowywanie całości materiałów w związku z porządkiem dziennym, a w szczególności opracowywanie materiałów cyfrowych i opisowych nadesłanych przez korespondentów;
c) wykonywanie prac organizacyjno-technicznych związanych z przesyłaniem ustalonych notowań do wiadomości Komisji Cennikowych oraz innych właściwych władz;
d) prowadzenie ogólnej korespondencji związanej ze współdziałaniem Komisji z czynnikami gospodarczymi, Społeczną Komisją Doradczą oraz władzami nadzorczymi;
e) prowadzenie spraw budżetowo - gospodarczych.

§ 4.

1. Biuro Komisji Notowań powiadamia członków Komisji o zebraniu najpóźniej na 2 dni przed jego terminem. W wypadku, gdy Biuro posiada informacje o nieobecności członka Komisji w miejscowości będącej jej siedzibą, zawiadamia bezpośrednio właściwego zastępcę.
2. Zawiadomienia winny być dokonywane na piśmie.
3. Udział członków Komisji w zebraniach jest obowiązkowy. W razie przeszkód służbowych, choroby, albo innych poważnych przyczyn, uniemożliwiających udział w zebraniu, członek Komisji winien zawiadomić o tym swego zastępcę oraz Biuro Komisji najpóźniej na jeden dzień przed ustalonym terminem zebrania.

§ 5.

1. Zebrania Komisji Notowań odbywają się jeden raz tygodniowo, a to: w dniach poprzedzających o 4 dni robocze daty 1 i 15 każdego miesiąca oraz w dwóch innych odpowiednio dobranych dniach miesiąca.
2. Komisja Notowań ustala notowania cen na podstawie materiałów nadesłanych przez korespondentów oraz własnych, dostatecznie uzasadnionych obserwacji członków Komisji.

§ 6.

1. Do obowiązków korespondentów należy:
a) dokonywanie notowań cen artykułów spożywczych pierwszej potrzeby na wyznaczonym im obszarze w oparciu o możliwie największą ilość obserwacji w największej ilości punktów;
b) dokonywanie notowań cen innych artykułów i w innych terminach, — na zlecenie Komisji Notowań;
c) przesyłanie notowań właściwym Komisjom w terminach ustalonych na zasadzie § 1 lit. e) niniejszego zarządzenia.
2. Na terenie m. st. Warszawy, m. Łodzi, miast wydzielonych, oraz miast, w których znajduje się siedziba starostwa — notowania cen artykułów spożywczych pierwszej potrzeby winny być dokonywane codziennie z wyjątkiem świąt, a na terenie pozostałych miejscowości — w dniach targowych.

§ 7.

1. Wyniki dokonanych obserwacji wpisują korespondenci do formularzy, zawierających następujące rubryki:
a) miejscowość i data;
b) nazwisko i imię korespondenta;
c) ilość i rodzaj punktów obserwacyjnych na terenie powierzonym danemu korespondentowi;
d) wykaz artykułów objętych notowaniami;
e) w stosunku do każdego artykułu:
1) cenę minimalną i maksymalną (od — do),
2) cenę największej liczby transakcji,
3) charakterystykę tendencji,
4) szacunek rzeczywistych transakcji.
f) własnoręczny podpis korespondenta.
2. Formularz winien być sporządzony w dwóch egzemplarzach. Jeden egzemplarz wypełnionego formularza korespondent wysyła do Komisji Notowań, drugi zaś przechowuje u siebie.

§ 8.

Komisja Notowań współpracuje za pośrednictwem swych korespondentów z terenowymi korespondentami Głównego Urzędu Statystycznego oraz z terenowymi przedstawicielami organizacji samorządu gospodarczego, zrzeszeń kupieckich, organizacji spółdzielczych i społecznych przez:
a) uzyskiwanie od nich materiałów dotyczących kształtowania się cen wolnorynkowych oraz ogólnej charakterystyki rynku i uwzględnienia ich w swojej sprawozdawczości;
b) uzyskiwanie opinii w innych sprawach należących do zakresu działania Komisji.

§ 9.

1. Przewodniczący Komisji Notowań kieruje całością prac Społecznej Komisji Doradczej, a w szczególności:
a) ustala terminy posiedzeń w ramach dwutygodniowych okresów;
b) zarządza zwołanie posiedzenia w wypadku zgłoszenia wniosku przez przynajmniej trzech członków;
c) ustala porządek dzienny posiedzenia z ewentualnym uwzględnieniem treści wniosku wymienionego wyżej pod b) oraz postanowień

§ 5 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie organizacji i zakresu działania Komisji Notowań (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 229);

d) przewodniczy na posiedzeniach;

e) zarządza głosowanie oraz zaprotokółowanie powziętych przez Komisję uchwał.

2. Społeczna Komisja Doradcza wybiera na pierwszym posiedzeniu spośród swoich członków sekretarza, który współpracuje z przewodniczącym Komisji Notowań w zakresie spraw organizacyjno-technicznych, związanych z działalnością Społecznej Komisji Doradczej, a w szczególności:

a) gromadzi i przedkłada przewodniczącemu Komisji Notowań wnioski odnośne zwołania nadzwyczajnego posiedzenia Społecznej Komisji Doradczej;

b) prowadzi protokół posiedzenia, w którym uwidacznia: miejsce i datę posiedzenia, imiona i nazwiska obecnych, wraz z wymienieniem reprezentowanych przez nich władz i organizacji, przebieg dyskusji oraz powzięte uchwały.

§ 10.

Społeczne Komisje Doradcze przy Komisjach Notowań wydają opinię w sprawie planu i działalności Komisji Notowań oraz innych spraw wniesionych na porządek dzienny w drodze powzięcia uchwał zwykłą większością głosów przy obecności przewodniczącego sekretarza oraz co najmniej trzech innych członków Społecznej Komisji Doradczej.

§ 11.

1. Nadzór nad Komisjami Notowań sprawują właściwe władze przemysłowe II instancji.

2. Zwierzchni nadzór nad Komisjami Notowań sprawuje Biuro Cen Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

3. Do obowiązków władzy nadzorczej należy w szczególności:

a) czuwanie nad prawidłowością organizacji i funkcjonowania Komisji Notowań ze stanowiska obowiązujących przepisów prawnych;

b) czuwanie nad ekonomiczną wartością notowań cen, dokonywanych przez Komisje Notowań;

c) czuwanie nad właściwym trybem współpracy Komisji Notowań z terenowymi korespondentami Głównego Urzędu Statystycznego, oraz z terenowymi przedstawicielami organizacji samorządu gospodarczego, zrzeszeń kupieckich, organizacji spółdzielczych i społecznych;

d) opracowywanie okresowych charakterystyk analityczno-syntetycznych działalności Komisji Notowań i przedkładanie ich do Biura Cen Ministerstwa Przemysłu i Handlu;

e) prowadzenie kartoteki organizacyjnej oraz spraw personalnych i budżetowych Komisji Notowań.

4. Nadzór nad Komisjami Notowań wykonywany jest w trybie i przy pomocy środków przewidzianych dla wykonywania nadzoru we władzach administracji ogólnej.

w/z Minister Przemysłu i Handlu: Eugeniusz Szyr
w/z Minister Administracji Publicznej W. Wolski
w/z Minister Ziem Odzyskanych: Wł. Czajkowski

393.

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU
PZ/I/14/2 Warszawa, dnia 28 sierpnia 1947 r.

Zakaz ograniczania obrotu zwierzętami rzeźnymi, mięsem i jego przetworami.

Do
Obywatela Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego
Katowicach

Ministerstwo Przemysłu i Handlu jest w posiadaniu szeregu konkretnych wiadomości, iż na terenie poszczególnych Województw mają miejsce wprowadzane przez Ob. Ob. Starostów, lub w rzadszym wypadku przez Powiatowe Rady Narodowe ograniczenia obrotu zwierzętami rzeźnymi, mięsem i jego przetworami

Zjawiska te polegają, bądź na przymusowym ograniczeniu czasu zakupu żywca dla zamiejscowych kupców bądź też na nakazie przymusowej sprzedaży zwierząt i mięsa, bądź na konfiskatach towaru w czasie transportu, lub zakazach spędu.

Wpływ tych bezpodstawnych zarządzeń jest dla całości gospodarki narodowej wysoce ujemny, powoduje zwyżkową tendencję ceny żywca i mięsa oraz powstawanie nielegalnego handlu tymi artykułami. Wywołany zaś jest szkodliwą tendencją poszczególnych Ob. Ob. Starostów do uprawiania samodzielnej i partykularnej polityki gospodarczej, mającej na widoku jedynie korzyści krótkiej mety dla własnego powiatu lub poszczególnych miast, nie zaś całego Państwa.

Zaznaczam, iż zarządzeniem Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 2. 8. 46 r. zostały zniesione wszelkie ograniczenia terenowe i konfiskaty odnośnie obrotu zwierzętami rzeźnymi i mięsem (Dz. U. M. A. H. Nr 11, poz. 60 z dnia 15. 8. 1946 r.).

W związku z powyższym proszę Ob. Wojewodę o bezwzględne stosowanie Zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 2. 8. 46 r. W razie stwierdzonego nadużycia władzy w tym zakresie proszę o traktowanie sprawy jako sabotażu gospodarczego i kierowanie jej do terenowej Komisji Specjalnej. Proszę o wydanie podległym władzom odpowiednich dyrektyw i o powiadomienie o tym Ministerstwa Przemysłu i Handlu — Departament Obrotu Produktami Zwierzęcymi.

Minister Podpis nieczytelny.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr P.H. IV/6/47 Katowice, dnia 11 września 47 r.

PISMO OKÓLNE

w sprawie zakazu ograniczenia obrotu zwierzętami rzeźnymi, mięsem i jego przetworami.

Ob. Ob. Starostowie powiatowi i Prezydenci miast wydzielonych.

Podaję do wiadomości i ścisłego przestrzegania pod osobistą odpowiedzialnością Ob. Ob. Starostów Powiatowych (Prezydentów miast wydzielonych) zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28 sierpnia 47 r. PZ/I/14/2 w sprawie w nagłówku wymienionej.

O treści przedmiotowego zarządzenia należy w krótkiej drodze powiadomić Przewodniczących Powiatowych (Miejskich) Rad Narodowych oraz Przewodniczących Społecznych Komisji Kontroli Cen.

Za Wojewodę:
(Dr Nantka-Namirski) Wicewojewoda

394.

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEW. ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 10 września 1947 r.
sprawie zatwierdzenia opłat dziennych w:

1) Szpitalu dla psychicznie i nerwowo-chorych w Branicach,
2) Szpitala powiatowego w Oleśnie,
3) Szpitala Św. Józefa w Gogolinie.

Na podstawie artykułu 35 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 382) Urząd Wojewódzki zatwierdza następujące opłaty dzienne w szpitalach:

1) Szpital dla psychicznie i nerwowo-chorych w Branicach:

200,— dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych i innych,

300,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych samopłacących,

600,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych samopłacących na separatkach.

2) Szpital Powiatowy w Oleśnie:

250,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych tak samopłacących jak i ubezpieczonych.

3) Szpital św. Józefa w Gogolinie:

250,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych

leczonych na koszt Skarbu Państwa wzgl. opieki społecznej,

300,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych i samopłacących,

400,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych w klasie II (pokój dwu-łóżkowy).

Za chorych chirurgicznych leczonych, szpitale ad 2) i 3) mogą pobierać dodatek w wysokości 20% opłaty dziennej.

Opłaty dzienne obowiązują po upływie dni 14-tu od dnia ogłoszenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Wojewodę:
(—) Dr Presser, Naczelnik Wydziału.

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŚLĄSKO-DĄBR.

z dnia 10. września 1947 r.

w sprawie zatwierdzenia opłaty dziennej.

Na podstawie artykułu 35 ustawy o zakładach leczniczych z dnia 16 lipca 1937 r. (Dz. U. Śl. Nr 16, poz. 36) Urząd Wojewódzki zatwierdza następujące opłaty dzienne w Szpitalu Miejskim w Mysłowicach:

300,— zł za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych i samopłacących,

240,— zł za leczenie i utrzymanie chorych przekazanych przez Skarb Państwa lub przez Związki Samorządowe Wspierania Ubogich.

Za chorych chirurgicznych szpital może pobierać dodatek do opłaty dziennej w wysokości 20%.

Opłata dzienna obowiązuje po upływie 14-tu dni od dnia ogłoszenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Wojewodę:
(—) Dr Presser, Naczelnik Wydziału.

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEW. ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 6 września 1947 r.

w sprawie zatwierdzenia opłat dziennych w szpitalach.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach zatwierdziło po myśli art. 5 § 2 dekretu P. K. W. N. z dnia 23. XI. 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. poz. 74) uchwałę Wydziału Wojewódzkiego w sprawie opłat dziennych w szpitalach, a mianowicie:

1) *Szpital Miejski w Nysie:*

w klasie III — 250,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych,

w klasie II — 300,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych,

w klasie I — 350,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

2) *Szpital Powiatowy Piekary Śląskie:*

w klasie III — 200,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych

w klasie II — 300,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

Za leczenie chorych na koszt Skarbu Państwa oraz Związku Wspierania Ubogich obniża się opłatę dzienną o 40%.

3) *Szpital Miejski w Bielsku:*

w klasie III — 320,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych,

w klasie II — 400,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

4) *Szpital Gminny — Sławięcice:*

100,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

5) *Szpital Powiatowy w Będzinie:*

200,— zł dziennie dla samopłacących bez dopłat,

150,— zł dziennie dla instytucji państwowych, samorządowych bez dopłat,

150,— zł dziennie dla Ubezpieczalni Społecznej w Sosnowcu, bonifikata 10,— zł za osobodzień bez dopłat.

6) *Szpital Miejski w Chorzowie:*

w klasie III — 200,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych i innych,

w klasie III — 250,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych samopłacących,

w klasie II — 350,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

7) *Szpital im. Prałata Głowackiego — Strzelce:*

w klasie III — 200,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych,

w klasie II — 300,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

8) *Szpital św. Elżbiety — Katowice:*

w klasie III — 200,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych,

w klasie II — 300,— (jak wyżej),

w klasie I — 400,— zł (jak wyżej).

9) *Szpital św. Józefa — Głuchołazy:*

w klasie III — 300,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych,

500,— zł dziennie na separatkach.

10) *Szpital SS. Elżbietanek — Niemodlin:*

w klasie III — 200,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych,

w klasie II — 300,— zł (jak wyżej).

11) *Szpital Powiatowy — Grodków:*

200,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

12) *Szpital św. Jadwigi — Chorzów:*

w klasie III — 200,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych,

w klasie II — 300,— zł (jak wyżej).

Zgodnie z przepisami danej ustawy za chorych chirurgicznych szpitale mogą podwyższyć stawkę o 20% opłaty dziennej.

Opłata powyższa obowiązuje po upływie dni 14-tu od dnia ogłoszenia jej w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Wojewodę:
(—) Dr Presser, Naczelnik Wydziału.

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEW. ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 6 września 1947 r.

w sprawie zatwierdzenia opłat dziennych w szpitalach.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach zatwierdziło po myśli art. 5 § 2 dekretu P. K. W. N. z dnia 23. XI. 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74) uchwałę Wydziału Wojewódzkiego w sprawie opłat dziennych w szpitalach, a mianowicie:

1) *Szpital Miejski w Raciborzu:*

w klasie III — 180,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych i innych,

w klasie III — 250,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych samopłacących,

w klasie II — 300,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

2) *Szpital św. Antoniego — Kędzierzyn:*

180,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych i innych,

200,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych samopłacących.

3) *Szpital Miejski w Głubczycach:*

w klasie III — 180,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

w klasie II — 200,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

4) *Szpital Miejski w Nowym Bytomiu:*

250,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

5) *Szpital Powiatowy w Rybniku:*

w klasie III — 160,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych,

w klasie II — 220,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych,

w klasie I — 300,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych

6) *Szpital Powiatowy w Wodzisławiu:*

w klasie III — 160,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

w klasie II — 220,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

w klasie I — 300,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

7) *Szpital SS. Elżbietanek w Cieszynie:*

w klasie III — 200,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

w klasie II — 300,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

8) *Szpital Powiatowy w Białej, pow. Prudnik:*

150,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

9) *Szpital św. Elżbiety — Korfantów:*

w klasie III — 200,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych i innych,

w klasie III — 250,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych samopłacących,

w klasie II — 300,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

10) *Szpital Powiatowy — Kupy:*

150,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych i innych,

200,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych samopłacących.

11) *Szpital Powiatowy w Koźlu:*

w klasie III — 200,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych,

w klasie II — 300,— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

Zgodnie z przepisami danej ustawy za chorych chirurgicznych szpitale mogą pobierać dodatkową opłatę w wysokości 20% stawki dziennej.

Opłata powyższa obowiązuje po upływie dni 14-tu od dnia ogłoszenia jej w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Wojewodę:
(—) Dr Presser, Naczelnik Wydziału.

395.

STATUT
Wojewódzkiego Związku Międzykomunalnego „Odbudowa"
z dnia 6 marca 1947 r.
w brzmieniu uchwalonym w dniu 2 lipca 1947 r.

I. Organizacja Związku.

A. Nazwa, członkowie, zadania, okres trwania, oznaczenie udziałów i siedziby.

§ 1.

Statutem niniejszym rządzi się Związek Międzykomunalny, zorganizowany pod nazwą Wojewódzki Związek Międzykomunalny „Odbudowa" w Katowicach przez następujących swych członków:

1) powiatowy związek samorządowy Będzin
2) " " " Gliwice
3) " " " Katowice
4) " " " Koźle
5) " " " Kluczbork
6) " " " Lubliniec
7) " " " Nysa
8) " " " Olesno
9) " " " Prudnik
10) " " " Racibórz
11) " " " Rybnik
12) " " " Strzelce
13) " " " Zawiercie
14) miasto Bielsko
15) " Będzin
16) " Chorzów
17) " Cieszyn
18) " Dąbrowa Górnicza
19) " Racibórz
20) " Sosnowiec

Związek międzykomunalny, rządzący się statutem niniejszym, oznaczony jest w dalszej osnowie tego statutu skrótem „Związek".

§ 2.

Związek, jako zorganizowany na zasadach rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o związkach międzykomunalnych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 386), posiada samoistną osobowość prawną.

Związek posiada prawo samoistnego zawiadywania swymi sprawami, może nabywać i zaciągać zobowiązania oraz pozywać i być pozwanym poza tym ma te uprawnienia i obowiązki, jakie dla związków powyższego rodzaju wynikają z wymienionego ostatnio rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej oraz z innych przepisów prawnych.

§ 3.

Celem Związku jest przyspieszenie odbudowy wsi i miast województwa śląsko-dąbrowskiego przez:

a) uruchomienie i prowadzenie kamieniołomów, cegielń, tartaków, betoniarń, wapienników, żwirowni i pokrewnych przedsiębiorstw materiałów budowlanych,
b) udzielanie na zasadach samowystarczalności osadnikom, repatriantom i innym osobom zapomóg towarowych wzgl. kredytu towarowego z wyprodukowanych materiałów,
c) sprzedaż związkom samorządu terytorialnego wyprodukowanych materiałów budowlanych po cenach własnych kosztów.

Zorganizowanie Związku dla przeprowadzenia powyższych zadań nastąpiło na czas nieograniczony.

§ 4.

Poszczególni członkowie uczestniczą w Związku udziałami w następującej wysokości:

1) powiatowy związek samorządowy	Będzin	100.000,— zł
2) " " "	Gliwice	100.000,— zł
3) " " "	Katowice	100.000,— zł
4) " " "	Kluczbork	100.000,— zł
5) " " "	Lubliniec	100.000,— zł
6) " " "	Koźle	100.000,— zł
7) " " "	Nysa	100.000,— zł
8) " " "	Olesno	100.000,— zł
9) " " "	Prudnik	100.000,— zł
10) " " "	Racibórz	100.000,— zł
11) " " "	Rybnik	100.000,— zł
12) " " "	Strzelce	100.000,— zł
13) " " "	Zawiercie	100.000,— zł
14) miasto	Bielsko	100.000,— zł
15) "	Będzin	100.000,— zł
16) "	Chorzów	100.000,— zł
17) "	Cieszyn	100.000,— zł
18) "	Dąbrowa Górnicza	100.000,— zł
19) "	Racibórz	100.000,— zł
20) "	Sosnowiec	100.000,— zł

Nowowstępujący członkowie zobowiązani są wpłacić udział w wysokości conajmniej 100.000,— zł. Wysokość dopłaty do udziału, celem nieuszczuplenia wartości udziałów już wpłaconych ustali Rada Związku. Przyjęcie nowego członka może nastąpić tylko na podstawie uchwały Rady Związku, która ustali także termin wpłaty udziału i dopłaty.

Wniesione udziały wchodzą w skład majątku Związku i przechodzą do rozporządzenia Związku.

§ 5.

Siedzibą Związku jest miasto Katowice.

B. Organa ustrojowe Związku.

§ 6.

Dla przeprowadzenia swych zadań Związek posiada następujące organa ustrojowe:

a) Radę Związku, która jest organem stanowiącym i kontrolującym w sprawach Związku,
b) Zarząd Związku, który jest organem administracyjnym i wykonawczym,
c) Komisję Rewizyjną, która z ramienia Rady jest organem kontrolującym Zarząd Związku.

a) Rada Związku.

§ 7.

Rada Związku jest ciałem kolegialnym. Poszczególni członkowie Związku posiadają w Radzie Związku conajmniej dwóch przedstawicieli, z tym, że na każdy dalszy udział w wysokości 100.000,— zł przypada jeden przedstawiciel.

Z urzędu wchodzą w skład Rady jako przedstawiciele przewodniczący wydziałów powiatowych, prezydenci miast wzgl. burmistrzowie, wójtowie wzgl. wyznaczeni przez nich zastępcy. Dalszych przedstawicieli z podanej w ustępie I-szym liczbie przedstawicieli poszczególnych członków Związku wybierają organa uchwalające członków Związku z pośród osób, którym przysługuje prawo wybieralności do tych organów.

W miejsce ubyłych przedstawicieli członków Związku wchodzą zastępcy. Przedstawiciela, wchodzącego z urzędu w skład Rady Związku, zastępuje jego urzędowy zastępca, zastępców zaś innych przedstawicieli wybiera ten sam wyżej wskazany kolegialny organ korporacji, należący do Związku, który powołany jest do wykonania wyboru odnośnych przedstawicieli.

Wyboru niewchodzących z urzedu w skład Rady Związku przedstawicieli i ich zastępców dokonują wskazane wyżej kolegialne organa członków Związku.

Poza tym sposób przeprowadzenia wyboru określa odnośny regulamin wyborczy członka Związku.

Ustępujący przedstawiciele i ich zastępcy mogą być ponownie wybrani.

Pracownicy Związku nie mogą być członkami Rady Związku.

Osoba, będąca przedstawicielem jednego z członków Związku nie może być równocześnie przedstawicielem innego jego członka.

§ 8.

Okres urzędowania Rady Związku wynosi lat 3.

Przy zmianie składu organów i poszczególnych członków, uczestniczących w Związku — wybrani przez te organa członkowie Rady Związku zatrzymują swój mandat nadal, aż do upływu okresu urzędowania w Związku, o ile osobną uchwałą odnowionego w swym składzie organu, który ich wybrał nie będą odwołani. W ostatnim wypadku nowowybrani członkowie otrzymują mandat tylko na pozostały czas okresu urzędowania Rady Związku.

Poza wypadkiem zmiany składu, o czym mowa w ustępie poprzednim, organ kolegialny korporacji, który wybrał przedstawiciela, niewchodzącego z urzędu w skład Rady Związku, może go każdocześnie odwołać większością conajmniej $^2/_3$ głosów obecnych przy obecności conajmniej połowy swego ustawowego składu i wybrać w sposób w § 7 określony innego przedstawiciela w jego miejsce. Postanowienie ustępu 2-go zdanie drugie § niniejszego ma w tym wypadku odpowiednie zastosowanie.

Członkowie Rady Związku, ustępujący skutkiem upływu okresu urzędowania w Radzie Związku, powinni pełnić obowiązki, aż do czasu ukonstytuowania się Rady Związku w nowym składzie.

§ 9.

Rada Związku stanowi o wszystkich sprawach Związku innym jego organom ustrojowym wyraźnie niezastrzeżonych lub nieprzekazanych. Wolę swą wyraża Rada Związku w formie uchwał.

Uchwałom Rady Związku zastrzega się przede wszystkim:

a) ustanowienie regulaminów czynności własnych, czynności Zarządu Związku, Komisji Rewizyjnej i w ogóle Komisji Rady Związku;
b) wybór i odwołanie Zarządu Związku, Komisji Rewizyjnej i w ogóle komisyj Rady Związku;
c) nabywanie realności celem lokaty, funduszu emerytalnego pracowników Związku oraz nabywanie i budowę realności dla własnego użytku Związku;
d) zbywanie i obciążanie majątku Związku, przyjmowanie na jego rzecz darowizn i zapisów oraz obejmowanie zarządów fundacji;
e) zakładanie, przekształcanie lub zwijanie zakładów, przedsiębiorstw oraz urządzeń Związku i orzekanie o sposobie lokowania kapitałów;
f) przyzwalanie na rozpoczęcie sporów prawnych i odstąpienie od nich tudzież zatwierdzanie ugód w tych sporach prawnych, ustanawianie w razie potrzeby zastępców prawnych Związku;
g) postanawianie o wnioskach, jakie imieniem Związku mają być przedkładane członkom i władzy nadzorczej Związku;
h) ustanawianie zasad co do sposobu zawiadywania i użytkowania majątku Związku oraz co do administracji wszelkich jego urządzeń;
i) ustalanie preliminarzy (budżetów) Związku oraz przyzwalanie na wydatki preliminarzem nieprzewidziane;
j) przyjmowanie do wiadomości sprawozdań Zarządu, Komisji Rewizyjnej i innych komisji Rady Związku, rocznych zamknięć rachunkowych tudzież bilansów Związku;
k) stanowienie o użyciu rozporządzalnych funduszów Związku w granicach ustawowych, o rozdziale zysków, powstałych z obrotów Związku;
l) stanowienie w granicach ustalonych statutem niniejszym o wnioskach w sprawie zaciągania pożyczek;
l) udzielanie upoważnień do podpisywania dokumentów, mocą których Związek zaciąga zobowiązanie wobec osób trzecich, udzielanie pełnomocnictw, upoważniających do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Związku;
m) ustalanie rodzaju ilości stanowisk służbowych w administracji Związku oraz wysokości uposażeń przywiązanych do ustalonych stanowisk oraz mianowanie dyrektorów i kierowników przedsiębiorstw Związku;
n) ustanawianie wynagrodzenia stale zatrudnionych członków Zarządu Związku oraz ewentualne przyznawanie remuneracji dla członków Zarządu, Komisji Rewizyjnej i innych komisji Rady Związku tudzież pracowników Związku za pracę pozasłużbową;
o) postanawianie przepisów służbowych (pragmatyki służbowej) dla pracowników Związku oraz ustalenie statutu emerytalnego dla tychże;
p) postanawianie o przepisach dyscyplinarnych dla pracowników Związku, określanie władz dyscyplinarnych tudzież ich wybór i określanie ich kompetencji;
r) wydawanie opinii i występowanie na wniosek Zarządu z wszelkimi wnioskami do władz w sprawach Związku;
s) wystąpienie do stanowiących organów członków Związku z wnioskiem o ewentualną likwidację Związku;
t) ustalanie projektów zmian statutowych;
u) określanie w granicach statutu niniejszego przypadków i warunków, kiedy Zarząd Związku upoważniony jest wykonać za Radę Związku prawo stanowienia w sprawach Związku.

§ 10.

Radzie Związku przewodniczy wybrany przez Radę Związku z pośród lub z poza jej grona większością pełnego jej składu na okres 3 lat Prezes Rady, lub gdy tenże nie może pełnić swych obowiązków, podobnie wybrany jego zastępca (Wiceprezes Rady). Posiedzenia Rady Związku zwołuje przewodniczący a w razie przeszkody jego zastępca. Zwyczajne posiedzenia Rady powinny być zwołane conajmniej raz na kwartał.

Posiedzenie nadzwyczajne powinno być zwołane w ciągu dni 14 na żądanie conajmniej jednej trzeciej członków Związku albo na wezwanie władzy nadzorczej. O zwołaniu posiedzenia powinni być członkowie Rady Związku zawiadomieni listem poleconym, zawierającym również porządek obrad, ustalony przez przewodniczącego Rady conajmniej na 20 dni przed dniem rozpoczęcia obrad.

Przewodniczący Rady otwiera i zamyka posiedzenie Rady oraz kieruje jej obradami.

§ 11.

Każdy przedstawiciel w Radzie Związku posiada, bez względu na charakter prawny reprezentowanego przez członka Związku, tylko jeden głos stanowczy.

§ 12.

Członkowie Rady Związku obowiązani są uczęszczać regularnie na posiedzenia Rady Związku.

Członek, który bez usprawiedliwienia opuścił dwa kolejne lub cztery choćby niekolejne posiedzenia Rady Związku, może być pozbawiony mandatu z mocy uchwały organu stanowiącego członka Związku na wniosek Rady Związku. Od tej uchwały nie służy zainteresowanemu prawo odwołania.

Rada Związku może zawiesić w czynnościach swego członka w tych wypadkach, w których zawieszeniu ulega członek organu Związku Komunalnego, którego przedstawicielem jest dany członek Rady. O uchwale zawieszającej w czynnościach członka Rady należy niezwłocznie zawiadomić Związek Komunalny, którego dany członek jest przedstawicielem. Związek ten decyduje ostatecznie o odwołaniu danego członka jako swego przedstawiciela w Radzie Związku. Członkowie Rady Związku sprawują swe czynności bezpłatnie, mogą jednak otrzymać zwrot kosztów podróży i wynagrodzenia za obecność na posiedzeniach z funduszów Związku podług zasad, ustalonych uchwałą Rady Związku.

§ 13.

Rada Związku zdolna jest do powzięcia uchwał oraz do dokonywania wyborów, jeżeli na posiedzeniu obecna jest więcej niż połowa ogólnej liczby członków Rady.

Wyjątek od powyższej zasady zachodzi w wypadku, gdy idzie o powzięcie uchwał w sprawie:

a) zbycia nieruchomości lub zaciągnięcie pożyczki;
b) zakładania, przekształcania lub zwijania zakładów przedsiębiorstw oraz urządzeń Związku i orzekania o sposobie lokowania kapitałów;
c) ustalania rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Związku oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do odnośnych stanowisk;
d) wyboru Zarządu, Komisji Rewizyjnej i innych Komisyj Rady;
e) mianowania dyrektora zakładów Związku oraz przyznawania remuneracji członkom Zarządu i pracownikom;
f) ustalania regulaminów i preliminarzy (budżetów) Związku;
g) określania przypadków i warunków, kiedy Zarząd Związku upoważniony jest wykonać za Radę Związku prawo stanowienia w sprawach Związku,
h) ustalania projektów zmian statutowych.

W każdym z powyższych wypadków Rada Związku może powziąć uchwałę tylko wtedy, jeżeli na posiedzeniu jest obecnych conajmniej $^2/_3$ członków Rady. O ile na 2-ch kolejno zwołanych posiedzeniach nie stawi się wymagana ilość członków Rady, wówczas przewodniczący Związku może zarządzić zwołanie trzeciego posiedzenia z tym samym porządkiem obrad. Do ważności uchwał zwołanego w ten sposób posiedzenia wystarczy obecność więcej niż połowy statutowej liczby członków Rady.

§ 14.

Uchwały Rady Związku — poza wypadkami wymienionymi w § 13 ust. 2 — zapadają większością głosów członków, biorących udział w głosowaniu, z zachowaniem przepisów § 13 ust. 1.

W razie równości głosów wniosek upada, w razie równości głosów przy wyborach rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego.

W wypadkach wymienionych w § 13 ust. 2 uchwały zapadają większością $^2/_3$ głosów obecnych.

Głosowanie jest jawne. Na żądanie $^1/_4$ obecnych musi być zarządzone głosowanie imienne lub tajne.

Przy wyborach oraz w sprawach personalnych głosowanie jest tajne.

§ 15.

Członek Rady Związku powinien wstrzymać się od głosowania we wszystkich sprawach, w których jest osobiście zainteresowany.

Jeżeli Rada Związku z powyższego powodu stanie się niezdolną do powzięcia uchwał, na ten czas uchwałę Rady Związku zastąpi postanowienie Zarządu Związku.

Członkowie Zarządu Związku obowiązani są uczestniczyć w posiedzeniach Rady Związku. Na posiedzeniach tych służy im głos doradczy poza koleją mówców.

Pracownicy Związku mogą być powoływani na posiedzenia Rady Związku celem udzielenia potrzebnych wyjaśnień względnie referowania spraw.

§ 16.

Rada Związków może do poszczególnych spraw wybierać komisję.

Na posiedzeniach tych komisyj przewodniczy Prezes Rady lub jego zastępca. W wypadkach, gdy chodzi o sprawy osobiste tych ostatnich albo też gdy wymienieni zrzekną się przewodnictwa Komisja wybiera przewodniczącego ze swego grona.

§ 17.

Z każdego posiedzenia Rady Związku spisuje się protokół. Do protokółu wpisuje się nazwiska obecnych na posiedzeniu, przewodniczącego, piszącego protokół, członków Rady i Zarządu Związku, pracowników Związku, porządek dzienny i powzięte uchwały w dosłownym brzmieniu, wreszcie nazwiska członków Rady którzy nieusprawiedliwili swego nieprzybycia na posiedzenie.

Protokół, który sporządza się w toku posiedzenia powinien być najpóźniej na następnym posiedzeniu Radzie Związku odczytany i przyjęty oraz podpisany przez przewodniczącego, przez piszącego protokół oraz przez jednego z członków Rady.

b) Zarząd Związku.

§ 18.

Zarząd Związku stanowi kolegium złożone z Prezesa Związku, wybieranego na lat 3 przez Radę Związku większością $^2/_3$ głosów przez obecność przynajmniej połowy członków Rady i z 4-ch członków, wybieranych przez Radę Związku na ten sam okres czasu przy obecności conajmniej połowy Rady. W posiedzeniach Zarządu bierze stale udział Prezes Rady lub jego zastępca.

Przy wyborze tych ostatnich członków Zarządu głosuje się na każdego członka osobno, poczynając od głosowania na Wiceprezesa Związku. Wybór następuje większością $^2/_3$ głosów obecnych.

Do Zarządu wybrany może być każdy obywatel polski, posiadający prawo wybieralności do rad gmin wiejskich i miejskich na obszarze Rzeczypospolitej.

Rada Związku może każdego wybranego członka Zarządu Związku nawet przed upływem jego okresu urzędowania odwołać większością $^2/_3$ przy obecności połowy członków. W miejsce odwołanego i na resztę jego okresu urzędowania wchodzi do zarządu jako członek kandydat, który uzyskał przy wyborze na członków Zarządu trzecią najwyższą liczbę głosów.

§ 19.

Do zakresu działania Zarządu Związku należy przede wszystkim:

a) zarządzanie majątkiem, sprawami Związku według zasad statutu niniejszego i przepisów ustanowionych przez Radę Związku;
b) prowadzenie administracji Związku oraz jego przedsiębiorstw i urządzeń;
c) składanie Radzie Związku rocznych sprawozdań z administracji i stanu majątku;
d) sporządzanie preliminarza przychodów i rozchodów Związku, przedstawianie Radzie Związku rocznych zamknięć rachunkowych Związku;
e) asygnowanie dochodów i wydatków Związku oraz wymiar i ściąganie świadczeń na rzecz Związku;
f) nadzór zwierzchni nad pracownikami Związku oraz nad prowadzeniem rachunkowości i kasowości Związku;
g) mianowanie pracowników Związku na ustalone przez Radę Związku stanowiska służbowe w tych przypadkach, w których to mianowanie nie jest zastrzeżone Radzie, jakoteż przyjmowanie i oddalanie pracowników kontraktowych;
h) wdawanie się w spory, jeśli ono nie wymaga przyzwolenia Rady Związku a w przypadkach nagłych także tam, gdzie przyzwolenie takie jest zastrzeżone oraz ustanawianie, w razie potrzeby zastępców prawnych do tych sporów;
i) stanowienie uchwał w sprawach Związku z upoważnienia Rady Związku w przypadkach i warunkach określonych wewnętrznym porządkiem (regulaminem) czynności Związku;
j) przygotowanie wniosków na posiedzenia Rady Związku oraz wykonanie jej uchwał;
k) załatwianie wszelkich innych czynności regulaminem czynności Zarządowi Związku poruczonych.

§ 20.

Równocześne nie można być członkiem Rady i Zarządu Związku. W miejsce wchodzącego z urzędu w skład Rady przedstawiciela, który przyjął wybór do Zarządu Związku, wchodzi do Rady jego urzędowy zastępca a zaś w miejsce przedstawiciela, niewchodzącego z urzędu w skład Rady, który przyjął wybór do zarządu Związku, wybiera właściwy organ członka Związku inną odpowiednią osobę (§ 7 statutu niniejszego) na swego przedstawiciela w Radzie, w miejsce członka Zarządu Związku, który przyjął mandat członka Rady Związku, wybiera Rada Związku inną osobę do Zarządu.

Członkowie Zarządu Związku obowiązani są brać udział w posiedzeniach Rady Związku.

Członkowie Rady i Zarządu Związku nie mogą wchodzić w stosunek dostawcy i dzierżawcy lub osobistego dłużnika do Związku bez specjalnej uchwały Rady Związku.

§ 21.

Prawa i obowiązki tudzież odpowiedzialność służbową członków Zarządu Związku określają przepisy, wydane przez Radę Związku.

§ 22.

Na zewnątrz reprezentuje Związek Prezes Związku. Uczestniczy on w posiedzeniach wszystkich wieloosobowych organów Związku. W organach powołanych do wykonywania kontroli nad Zarządem a w szczególności w Radzie Związku nie służy mu głos stanowczy. Prezes Związku prowadzi w imieniu Związku korespondencję i podpisuje zań pisma, dokumenty i ogłoszenia. Jest on równocześnie naczelnym zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników Związku.

Do ważności dokumentu, którego mocą Związek zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, potrzeba obok podpisu Prezesa Związku także współpodpisu 2-ch członków Rady Związku. Jeżeli Prezes nie może pełnić obowiązków wszystkie jego czynności wykonywa Wiceprezes Związku, jako jego zastępca.

c) Komisja Rewizyjna.

§ 23.

Rada Związku sprawuje kontrolę nad Zarządem Związku za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej.

Komisja Rewizyjna jest organem kolegialnym i składa się z 3-ch członków, których wybiera na lat 3 i odwołuje Rada Związku.

W skład Komisji Rewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie Zarządu Związku ani też pracownicy Związku, natomiast mogą być do tej Komisji powoływane niewchodzące w skład organów lub personelu pracowników Związku osoby z pośród lub z poza grona Rady Związku, zwłaszcza rzeczoznawcy, a to bądź z głosem stanowczym jako jej członkowie lub też z głosem doradczym, jako jej asesorzy.

Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą pozostawać w stosunku dostawcy, dzierżawcy lub osobistego dłużnika do Związku bez specjalnej uchwały Rady Związku.

Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej wybierają członkowie tej komisji z pośród swego grona.

§ 24.

Obowiązkiem Komisji Rewizyjnej jest zbadanie rocznego sprawozdania z działalności Związku, bilansu majątku Związku i zamknięcia rachunku Związku, złożonego Radzie Związku a nadto sprawdzenie stanu kas Związku przynajmniej raz na kwartał.

Komisja Rewizyjna uprawniona jest też przeprowadzać niespodziewane rewizje kas Związku oraz wszelkich jego zakładów, przedsiębiorstw i urządzeń.

W celu wykonania powyższych czynności wolno Komisji Rewizyjnej zażądać od Zarządu Związku wszelkich potrzebnych wyjaśnień, aktów, ksiąg kasowych, zapisków i dowodów oraz zwiedzać i badać przedsiębiorstwa i zakłady tudzież wszelkie urządzenia Związku.

Ze swych czynności składa Komisja Rewizyjna sprawozdanie Radzie Związku, przesyłając jednocześnie odpisy Zarządowi Związku.

C. Inne przepisy ustrojowe.

§ 25.

Każdy członek Związku ma prawo:

a) brać udział przez swych przedstawicieli w obradach i głosowaniach na Radzie Związku;
b) przedstawiać na Radzie Związku swe żądania w zakresie zadań Związku i składać wnioski pod obrady;
c) korzystać z urządzeń Związku na warunkach odnośnymi regulaminami określonych.

§ 26.

Każdy członek Związku ma obowiązek:

a) nie działać na szkodę Związku;
b) użyczać na swym obszarze organom Związku pomocy swych organów do przeprowadzenia zadań Związku;
c) wpłacić przypadający nań udział i uiszczać ewentualne przypadające nań dopłaty w sposób przewidziany;
d) zezwalać na obecność delegatów na posiedzeniach swych organów w sprawach dotyczących zadań Związku;
e) stosować się do statutu Związku, przyjętych przez Związek regulaminów oraz prawnie powziętych postanowień i zarządzeń właściwych organów Związku.

§ 27.

Pracownicy nie mogą być członkami Komisji Rewizyjnej ani organów Związku powołanych do wykonywania kontroli nad Zarządem. Nie mogą oni wchodzić w stosunku dostawcy, dzierżawcy lub osobistego dłużnika do Związku.

Prawa i obowiązki tudzież odpowiedzialność służbową pracowników Związku określają przepisy służbowe i uposażeniowe, wydane przez Radę Związku.

§ 28.

Ogłoszenia Związku wywieszane będą na widok publiczny w lokalu urzędowym Związku oraz jego zakładów.

Niezależnie od tego zobowiązany jest Związek dokonywać swoich ogłoszeń w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym.

II. Majątek i gospodarka Związku.

§ 29

Majątek Związku jest odrębny od majątku członków i powinien być osobno administrowany.

Fundusze Związku nie mogą być łączone z funduszami członków a rachunkowość Związku powinna być odrębnie prowadzona.

Biurowość Związku prowadzi Związek sam.

§ 30.

Dochód z majątku mającego trwale służyć celom Związku powinien być przede wszystkim użyty na utrzymanie, zabezpieczenie, zarząd i poprawę majątku.

Nadwyżkę dochodów nad wydatkami Związku rozdziela się między członków Związku w stosunku do udziałów.

§ 31.

Na pokrycie wydatków Związku służą przede wszystkim dochody z przedsiębiorstw i urządzeń Związku, wreszcie wpływy jednorazowe ze sprzedaży lub zamiany części majątku, nie przeznaczone na wyrównanie uszczuplonej jego wartości oraz wpływy z innych źródeł tudzież dochody z pożyczek.

Jeżeli własne dochody Związku oraz świadczenia członków na pokrycie wydatków nie wystarczają, niedobór rozkłada się na członków Związku w stosunku do udziałów.

Przypadającą na nich część niedoboru pokrywają członkowie Związku z własnych budżetów.

§ 32.

Okres obrachunkowy Związku obejmuje okres roku kalendarzowego.

Zarząd Związku układa corocznie preliminarz budżetowy wszystkich dochodów i wydatków, spodziewanych w następnym roku obrachunkowym, i to w takim czasie, by mógł być rozpatrzony, uchwalony i zatwierdzony przed rozpoczęciem roku obrachunkowego.

Przynajmniej na 14 dni przed wniesieniem pod obrady Rady Związku należy preliminarz budżetowy przesłać członkom Związku celem przeglądnięcia i wnoszenia zarzutów i spostrzeżeń.

§ 33.

Budżet Związku zakreśla granice gospodarki finansowej Związku w roku obrachunkowym. Zarząd Związku obowiązany jest granic tych ściśle się trzymać.

Jeżeli w ciągu roku obrachunkowego zajdzie potrzeba wydatku nieprzewidzianego w budżecie lub przewidzianego w niewystarczającej wysokości to na uskutecznienie takiego wydatku Rada Związku powinna specjalnie zezwolić w budżecie dodatkowym i jednocześnie wskazać w nim środki pokrycia.

Gdy nieprzewidziany wydatek nie da się odroczyć bez szkody dla Związku lub gdy wynika z ustawowego obowiązku, Zarząd Związku może dokonać wydatku, ale jest zobowiązany zawiadomić o tym Radę Związku celem zatwierdzenia wydatku i sposobu jego pokrycia na najbliższym posiedzeniu.

§ 34.

Zarząd Związku obowiązany jest prowadzić dokładną rachunkowość pobranych wpływów i dokonanych wydatków, jak również zaległości płatniczych.

Najpóźniej w ciągu 4-ch miesięcy po upływie roku obrachunkowego Zarząd Związku powinien złożyć Radzie Związku do rozpoznania sprawozdania rachunkowe z wykonania budżetu oraz z wszelkich innych przychodów i rozchodów pozabudżetowych celem uzyskania pokwitowania (uznania rachunku za rzetelny).

§ 35.

Związek jest zobowiązany prowadzić księgę inwentarza majątku, która dawać powinna dokładny obraz czynnego i biernego stanu majątkowego z końcem roku obrachunkowego.

§ 36.

Za przyjęte zobowiązania odpowiada Związek wobec osób trzecich, całym swoim majątkiem a członkowie Związku za całą sumę zobowiązań Związku Międzykomunalnego. Ubyli członkowie odpowiadają w granicach powyższych za wszelkie zobowiązania związku, powstałe do chwili ich ubycia.

III. Zmiany w składzie i rozwiązanie Związku.

§ 37.

Na członka Związku przyjęty być może każdy Związek samorządu terytorialnego województwa śląsko-dąbrowskiego.

Przyjęcie do Związku nastąpić może tylko jeżeli organ stanowiący związku zamierzającego przystąpić na członka uchwali:

1) przystąpienie do Związku;
2) wysokość udziału w Związku najmniej 100.000.— złotych.
3) przyjęcie niniejszego statutu Związku w jego ostatnio obowiązującym brzmieniu;
4) przyjęcie warunków szczególnych, od których Związek uzależni ostateczną swoją zgodę na przyjęcie członka (dopłata do udziału, przewidziana w § 4 statutu)

Warunki powyższe ustala i przyjęcie członka uchwala Rada Związku

§ 38.

Przyjęcie uważa się za dokonane z dniem ogłoszenia zarządzenia władzy nadzorczej, zatwierdzającego uchwały o przystąpieniu i przyjęciu w sposób przepisany dla ogłoszenia statutu niniejszego.

Z powyższym dniem zakres działania Związku rozszerza się terytorialnie także na obszar działania nowego członka i członek ten wchodzi w prawa i obowiązki wynikające ze statutu niniejszego.

§ 39.

Z dokonanym przystąpieniem nowoprzystępujący członek uzyskuje w Radzie Związku liczbę przedstawicieli, przewidzianą w § 7 niniejszego statutu.

Członkostwo Związku ustaje w razie:

a) ustąpienia członka ze Związku,
b) usunięcia członka ze Związku,
c) zmiany granic, skutkiem której Związek Komunalny uczestniczący w Związku istnieć przestaje,
d) rozwiązania Związku.

§ 40.

Zamiar ustąpienia powinien członek oznajmić Związkowi najpóźniej na pół roku naprzód przed dniem zamierzonego ustąpienia.

Uchwała członka o ustąpienie ze Związku podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej Związku.

§ 41.

Zamiar usunięcia członka ze Związku należy oznajmić członkowi najpóźniej na pół roku przed dniem zamierzonego usunięcia.

Usunięcie może nastąpić w razie:

a) udowodnienia jego działania na szkodę Związku,
b) nieuiszczenia przepisanych wpłat na udział, dopłat i innych świadczeń na rzecz Związku.
c) niestosowania się członka do przepisów obowiązujących a w szczególności postanowień statutu niniejszego oraz uchwał i zarządzeń organów Związku.

Usunięcie nie zwalnia z obowiązku uiszczenia dopłat i świadczeń należnych do końca roku obrachunkowego, w którym ustąpienie nastąpiło.

Uchwała Związku o usunięcie członka podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej Związku.

§ 42.

Z dokonanym ustąpieniem względnie usunięciem członka ustępują równocześnie z Rady Związku ci przedstawiciele, którzy członka dotychczas w niej reprezentowali.

Rada Związku w nowym składzie postanawia, czy i o ile skutkiem ustąpienia względnie usunięcia członka dotychczasowy skład innych organów ustrojowych Związku ma ulec zmianie względnie uzupełnieniu.

O ile by skutkiem zaszłych zmian ustąpić miał również Prezes i Wiceprezes Związku, czynności ich obejmuje tymczasowo najstarszy wiekiem przedstawiciel w Radzie.

§ 43.

Ustępującemu względnie usuniętemu ze Związku członkowi należy zwrócić równowartość tego co wniósł lub wpłacił na udział.

Związek zastrzega sobie jednak prawo spłacić każdocześnie w częściach lub w całości udział członkowi, który ustąpił względnie został usunięty.

§ 44.

Rozwiązanie Związku następuje:

a) w razie ubycia 3-ch członków, o ile conajmniej 2-ch członków nie pozostanie,

b) wskutek zgodnych uchwał wszystkich członków Związku,
c) wskutek jednomyślnej uchwały Rady Związku,
d) wskutek zarządzenia władzy nadzorczej, rozwiązującego Związek przymusowo.

Uchwały w wypadkach b) i c) zatwierdza władza nadzorcza Związku. Władza ta stwierdza też w wypadkach pod a)—c) rozwiązanie Związku a we wszystkich powyższych wypadkach zarządza jego likwidację (a)—d)).

Rozwiązanie Związku i zarządzenie jego likwidacji powinno być podane do wiadomości publicznej w sposób przepisany dla ogłoszenia statutu niniejszego.

Aż do ukończenia likwidacji Związek uważa się o tyle za nadal istniejący, o ile cel likwidacji tego wymaga.

§ 45.

W razie rozwiązania Związku majątek jego po zaspokojeniu wszelkich jego zobowiązań przechodzi na rzecz dotychczasowych członków Związku w stosunku do ich udziału w Związku.

§ 46.

Likwidacja Związku odbywa się pod nadzorem osobnego komisarza, którego wyznacza właściwa władza nadzorcza, na koszt Związku.

Postępowanie likwidacyjne odbywa się według przepisów §§ 49—56 statutu wzorowego dla związków komunalnych (Dz. Ust. R. P. Nr 60, poz. 469).

IV. Środki odwoławcze.

§ 47.

Od uchwał i zarządzeń organów Związku służy sprzeciw do właściwej władzy nadzorczej Związku, która rozstrzyga ostatecznie.

V. Nadzór Państwa.

§ 48.

Właściwą władzą nadzorczą nad Związkiem zgodnie z art. 32 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o związkach międzykomunalnych jest Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach.

Uprawnienia i obowiązki władzy nadzorczej w odniesieniu do Związku określają w szczególności postanowienia art. 33, 34, 36 ust. 2, art. 37, 38, 40 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o związkach międzykomunalnych w związku z § 47 rozp. wyk. Min. Spr. Wewn. z dnia 22 lipca 1929 r. do tegoż rozporządzenia.

VI. Przepisy końcowe.

§ 49.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu w Śl.-Dąbr. Dzienniku Wojewódzkim

§ 50.

Wszelkie zmiany statutu niniejszego podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej Związku i obowiązują od dnia ogłoszenia zarządzenia władzy nadzorczej, zatwierdzającego te zmiany w sposób określony w § 49 statutu niniejszego.

Katowice, dnia 2 lipca 1947 r.

Prezes Rady:
(—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda.

Członek Rady:
(—) Karuga Wincenty, Starosta Powiatowy.

Uchwała Nr 14.

1) Zdanie I-wsze § 1-szego skreśla się i otrzymuje następujące brzmienie:

§ 1.

Statutem niniejszym rządzi się Związek Międzykomunalny zorganizowany pod nazwą: „Wojewódzki Związek Międzykomunalny „Odbudowa" w Katowicach przez następujących swych członków:
1) Powiatowy Związek Samorządowy Będzin itd.

2) zdanie I-wsze §-u 16-go skreśla się i otrzymuje następujące brzmienie:

§ 16

Rada Związku może do poszczególnych spraw wybierać Komisję. Na posiedzeniach itd. bez zmian.

3) Usunąć dopisek do § 31 w słowach „na okres trzech lat po wystąpieniu ze Związku."

4) Skreśla się brzmienie § 36-go, który otrzymuje następującą nową treść:

§ 36.

Za przyjęte zobowiązania odpowiada Związek wobec osób trzecich całym swoim majątkiem, a członkowie Związku za całą sumę zobowiązań Związku Międzykomunalnego. Ubyli członkowie odpowiadają w granicach powyższych za wszystkie zobowiązania Związku powstałe do chwili ich ubycia.

Katowice, dnia 3 lipca 1947 r.

Prezes Rady:
Płk. Ziętek m. p., Wicewojewoda.

Protokołował:
Jakubowski m. p. Dyrektor Związku

Za zgodność wyciągu:
(—) Jakubowski. Dyrektor Związku

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach zatwierdza po myśli art. 5 § 2 dekr. P. K. W. N. z dnia 23. XI. 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 74).

Katowice, dnia 17 lipca 1947 r.

Za Prezydium:
(—) A. Macura, Przewodn. Wojew. R. N.

CENNIK ZASADNICZYCH MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH ROZPROWADZANYCH PRZEZ CMB ODDZIAŁ w KATOWICACH
za miesiąc sierpień 1947 r.

L. p.	Nazwa towaru	Jednostka	Cena				UWAGI
			loco zakład	loco wag. st. załad.	loco wag. st. odb.	detaliczna ze składu	
1.	Cement	tona	—	—	2.845,—	3.740,—	ceny nieustalone przez Centrale sprzedajemy + 30% reglam.
2. a)	Płyty „Suprema" 2,5 cm	m²	—	—	220,—	264,—	
b)	„ „ 3,5 „	„	—	—	268,—	321,—	
c)	„ „ 5 „	„	—	—	310,—	372,—	
d)	„ „ 7,5 „	„	—	—	390,—	475,—	
3. a)	Papa smołowcowa Nr. 100	rolka	320,—	330,—	382,—	460,—	
b)	„ „ „ 150	„	275,—	285,—	334,—	400,—	„
4. a)	Papa bitumiczna Nr. 100	„	550,—	560,—	631,—	755,—	„
b)	„ „ „ 150	„	—	—	—	—	„
5.	Lepik smołowcowy	kg	—	8,60	—	10,—	„
6.	„ bitumiczny	„	—	—	—	—	
7.	Smoła	„	—	4,80	5,10	6,50	
8. a)	Szkło 2 mm	m²	250,—	—	276,—	345,—	
b)	„ 3 mm	„	375,—	—	413,50	520,—	
c)	„ 4 mm	„	500,—	—	551,50	690,—	

L. p.	Nazwa towaru	Jednostka	Cena: loco zakład	Cena: loco wag. st. załad.	Cena: loco wag. st. odb.	Cena: detaliczna ze składu	UWAGI
d)	„ 5 mm	„	720,—	—	816,50	1.035,—	
e)	„ 6 mm	„	360,—	—	970,50	1.230,—	
f)	„ 5—7 mm	„	400,—	—	477,50	610,—	
g)	„ zbrojone	„	580,—	—	663,—	845,—	
h)	„ ornamentowe	„	300,—	—	334,—	420,—	
i)	„ surowe 3 mm	„	200,—	—	239,—	305,—	
9.	Wapno suche	tona	—	—	1.750,—	—	
10.	**Stolarka od 3 m dług wzwyż.**						
a)	grubość do 29 mm	m³	6.900,—	7.450,—	8.250,—	9.300,—	przy specjaln.
b)	„ od 32—49 mm	„	7.900,—	8.450,—	9.250,—	10.400,—	wymiar. gru-
c)	„ „ 50 mm wzwyż	„	8.450,—	9.100,—	9.850,—	11.000,—	bości dopłata
11.	Tarcica obrzynana, wszy-						przy zamów.
	stkie grubości od 2,5 m						wag. 15—30%,
	dług. wzwyż	m³	5.450,—	6.000,—	6.750,—	7.800,—	obowiązujące
12.	Łaty wszystkie grubości i						ceny wg. wy-
	dług.	„	7.250,—	7.850,—	8.600,—	9.700,—	miarów gru-
13.	**Krawędziaki i belki**						bości znorma-
a)	2,5 m do 6 m	„	5.800,—	6.350,—	7.100,—	8.150,—	lizowane,
b)	długość 6 m do 10 m	„	6.900,—	7.450,—	8.250,—	9.350,—	specj. zamó-
c)	„ od 10 m wzwyż	„	8.000,—	8.650,—	9.350,—	10.500,—	wienia grub.
14.	Deski podłogowe obrobione	„	8.350,—	9.000,—	9.900,—	11.050,—	dopłata 15 do
15. a)	Cegła pełna gat. I	1000 szt.	3.700,—		5.100,—		30%
b)	„ „ „ II	„	3.100,—				koszty załad.
c)	„ „ „ III	„	2.900,—				zależne są od
16. a)	Cegła dziurawka podłużna	„	3.600,—	—	4.850,—		odległ. ce-
b)	„ „ poprzeczna	„	3.800,—	—	—		gielni od sta-
17. a)	Dachówka karpiówka	„	7.000,—				cji i wahają
b)	„ „ gąsiory	„	45.000,—				się w gra-
18. a)	Dachówka felcówka	„	—				nicach od zł
b)	„ „ gąsiory	„	—				1.800—2.600,—
19. a)	Dachówka holenderska	„	—				od 1000 szt.,
b)	„ „ gąsiory	„	—				nie dysponu-
20.	Pustaki (wyspecyfikować						jemy koszty
	zasadnicze posiadane ro-						załad. są
	dzaje i wymiary)	1000 szt.					zmienne i wy-
	15 cm	„	—	—	17.600,—		noszą ok. 3
	18 cm	„	—	—	19.800,—		do 5% sumy
21. a)	Kafle kwadratowe białe						fakturowej.
	gat. I	szt.	75,00—150,—	—	—	110,00—220,—	
b)	Kafle kwadratowe kolorowe						
	gat. I	„	40,00—80,—	—	—	60,00—120,—	
22. a)	Kafle berlińskie białe gat. I	„	—	—			
b)	„ „ kolorowe						
	gat. I	„	—	—			
23. a)	Terrakota gat. I 15×15	m²	1.000,—	—	1.150,—	1.530,—	
24. a)	Gips	kg	—	—	—	11,—	
25. a)	Żelazo okrągłe Ø 8	„	—	—	—	14,—	reglament.
b)	„ „ Ø 10	„	—	—	—	12,50	„
c)	„ „ Ø 16—50	„	—	—	—	10,50	„
26. a)	Żelazo dwuteowe 10 (dźwi-						
	gary, belki)	„	—	—	—	12,50	„
b)	„ „ 14	„	—	—	—	11,50	„
c)	„ „ 16	„	—	—	—	11,—	„
d)	„ „ 18—24	„	—	—	—	10,50	„
27.	Blacha ocynkowana 0,5						
	sztywna	„	—	—	—	33,—	„
	komerc.	„	—	—	—	63,—	„
28.	Blacha ocynkowana 0,5	za tonę	—	—	—	51,037	
29. a)	Blacha czarna 0,5						
b)	sztywna	kg					
	komerc.	„					
29. b)	Blacha czarna 1					—	
c)	„ „ 2						
	sztywna	„					
	komerc.	„				—	
30. a)	Gwoździe okrągłe 3-4-5"	„	—	—	—	41,50	reglament.
b)	„ kwadratowe 3-4-5"	„	—	—	—	45,—	„
c)	„ papowe 25×25	„	—	—	—	68,—	„
31.	Drut żarzony 1 mm	„	—	—	—	—	
32.	Klamki mosiężne z rozetkami	szt.	—	—	—	—	
33.	Zawiasy 100 okienne	„	—	—	—	13,50	
34.	„ 130 drzwiowe	„	—	—	—	32,50	5-cio dziurowe
35.	Narożniki okienne 100/18/1,5	„	—	—	—	3,85	
36.	Zamki wypuszczane zwykłe	„	—	—	—	200,—	
37.	„ skrzynkowe	„	—	—	—	—	

L. p.	Nazwa towaru	Jednostka	Cena				UWAGI
			loco zakład	loco wag. st. załad.	loeo wag. st. odb.	detaliczna ze składu	
38.	„ cuhaltowe (z zastawką)	„	—	—	—	255,—	
39.	Baskwile okienne 1,50 typ. Warszawski	„	—	—	—	170,—	
40.	Oliwki mosiężne okienne „Bispol"	„	—	—	—	147,—	
41.	Ruszty piecowe	kg	—	—	—	29,—	
42.	Płyty kuchenne	„	—	—	—	29,—	
43.	Dzwiczki kuchenne i piecowe	„	—	—	—	65,—	
44.	Rury kanalizacyjne i żeliwne	„	—	—	—	36,80	
45.	Miski klozetowe normalne I gat.	szt.	—	—	1.175,—	1.585,—	
46.	Umywalki normalne z tylną ścianką prostokątną 56 cm I gat.	„	—	—	1.465,—	1.970,—	
47.	Zlewy kuchenne 60 cm fajans.	„	—	—	2.380,—	3.200,—	
48. a)	Bidety bez natrysków	„	—	—	2.455,—	3,300,—	
b)	„ z natryskiem	„	—	—	2.455,—	3,300,—	
49. a)	Pisuary dziobowe	„	—	—	1.250,—	1.680,—	
b)	„ płaskie	„	—	—	1.135,—	1.525,—	
50.	Zbiorniki płuczące górne 12 litr.	szt.	—	—	1.260,—	1.690,—	
51.	Rury kamionkowe	kg					
52.	Kształtki kamionkowe	„					

Uwaga! Ceny podane w niniejszym cenniku sa orientacyjnymi, ważnymi są ceny obowiązujące w dniu wykonania zamówienia.

SĄD GRODZKI w LUBLIŃCU

II. Zg. 112, 299, 183, 192, 241, 312, 91, 172, 193, 205, 211, 228, 243, 250, 84, 173, 176, 180, 182, 185, 156, 188, 194, 195, 214, 220, 224, 226, 236, 240, 251, 277, 278, 279, 289, 291, 293, 296, 302, 307, 32/47.

OGŁOSZENIE.

Na wniosek:

1) Franciszki Łapokowej z Woźnik,
2) Jadwigi Thomalowej z Pluder,
3) Florentyny Kokotowej z Główczyc,
4) Getrudy Baingowej z Pietraszowa,
5) Jadwigi Bulowej z Boronowa,
6) Marii Zokowej z Kalet,
7) Karoliny Korzekwowej z Zump,
8) Franciszki Pietraszowej z Zborowskiego,
9) Wiktorii Winklerowej z Pluder,
10) Anny Rimplerowej z Lublińca,
11) Agnieszki Mielczarkowej z Ponoszowa,
12) Agnieszki Kaczmarczykowej z Lisowa,
13) Marty Gajdowej z Dobrodzenia,
14) Getrudy Sośnicowej z Sośnicy,
15) Małgorzaty Brolowej z Drutarni,
16) Waleski Bulowej z Dębowej Góry,
17) Zofii Zawieruchowej z Kośmidrów,
18) Marii Psykowej z Kośmidrów,
19) Anny Fröhlichowej z Kośmidrów,
20) Ireny Wiorowej z Lublińca,
21) Anny Rajowej z Babienicy
22) Marty Hajdukowej z Solarni,
23) Florentyny Mańkowej z Lublińca,
24) Heleny Kołdonkowej z Babienicy,
25) Agnieszki Winklerowej z Myzków,
26) Olgi Potempowej z Bruśka,
27) Jadwigi Witzikowej z Ciasnej,
28) Jadwigi Krusowej z Jędryska,
29) Barbary Mnichowej z Kochcic,
30) Heleny Dratwowej z Babienicy,
31) Marii Respondkowej z Pluder,
32) Marii Sowowej z Kaliny,
33) Marii Włodarzowej z Szemrowic,
34) Agnieszki Kurcowej z Dobrodzienia,
35) Marii Jańtowej z Dobrodzienia,
36) Franciszki Wittowej z Małych Łagiewnik,
37) Emy Krawczykowej z Jezowej,
38) Konstantyny Kuschowej z Małych - Łagiewnik,
39) Marty Tomanowej z Małych - Łagiewnik,
40) Teresy Brzezinowej z Makowczyc,
41) Walerii Pohlowej z Turzy,
42) Emilii Skalskiej z Warłowa.

wszczęte zostało postępowanie celem uznania

1) Jana Pawła Łapoka, urodz. 12 kwietnia 1913, syna Marty Łapok, robotnika, zam. w Woźnikach,
2) Wincentego Tomallę, urodz. 24. 11. 1913 r. syna Jakuba i Franciszki z domu Bogdol, robotnika zam. ostatnio w Pludrach,
3) Franciszka Kokot, urodz. 14. 3. 1913 r. syna Józefa i Pauliny z domu Kucharz, robotnika, zam. ostatnio w Główczycach,
4) Eryka, Wilhelma Baingo, urodz. 17. 5. 1915 r. syna Jana i Barbary z domu Dyla, robotnika zam. ostatnio w Pietraszowie,
5) Karola Buli, urodz. 26. 1. 1912 r. syna Pawła i Pauliny z domu Kandzie, murarza zam. ostatnio w Boronowie,
6) Gotharda Zoka, urodz. 3. 5. 1912 r. syna Wawrzyna i Marii z domu Trebaczowski, robotnika, zam. ost. w Kaletach,
7) Karola Wilhelma Korzekwę, urodz. 31. 10. 1912 r. syna Wilhelma i Joanny z domu Sukiennik, robotnika, zam. w Boronowie,
8) Alfonsa Pietrasza, urodz. 20. 11. 1910 r. syna Franciszka i Marii z domu Drost, robotnika, zam. ost. w Zborowskiem,
9) Piotra Winklera, urodz. 1. 11. 1903 r. syna Karola i Karoliny z domu Błaszczyk, robotnika, zam. ost. w Pludrach,
10) Jerzego Rimplera, urodz. 4. 9. 1911 r. syna Józefa i Juli z domu Galla, księgowego, zam. w Lulińcu,
11) Karola Mielczarka, urodz. 5. 11. 1913 r. syna Alojzego i Franciszki z domu Kokot, robotnika zam. ost. w Ponoszowie,
12) Michała Kaczmarczyka, urodz. 8. 9. 1908 r. syna Jana i Franciszki z domu Kaczmarczyk, robotnika, zam. w Lisowie,
13) Józefa Gajdy, urodz. 14. 11. 1907 r. syna Pawła i Albiny z domu Cisek, murarza, zam. ostatnio w Dobrodzieniu,
14) Edwarda Sośnicy, urodz. 4. 10. 1903 r. syna Jakuba i Juli z domu Łazaj, robotnika, zam. w Sośnicy, gm. Kalety,

15) Franciszka Brola, urodz. 15. 12. 1899 r. syna Ignacego i Marii z domu Bregulla, robotnika, zam. w Drutarni gm. Kalety,
16) Jana Buli, urodz. 8. 1. 1920 r. syna Feliksa i Marii z domu Broll, robotnika, zam. w Dębowej Górze, gm. Boronów,
17) Stefana, Sylwestra Zawieruchę, urodz. 21. 12. 1919 r. syna Jana i Marii z domu Szeja, robotnika, zam. ost. Kośmidrach,
18) Piotra Psyka, urodz. 5. 1. 1909 r. syna Józefa i Karoliny z domu Pilawa, robotnika, zam. ostatnio w Kośmidrach.
19) Pawła Fröhlicha, urodz. 1. 1. 1903 r. syna Pawła i Anny z domu Knosała, palacza, zam. ostatnio w Kośmidrach,
20) Jerzego Wiorę, urodz. 23. 3. 1915 r. syna Piotra i Getrudy z domu Lellin, księgowego, zam. ost. w Lublińcu,
21) Wiktora Kurka, urodz. 21. 5. 1916 r. syna Michała i Marii z domu Świtała, kowala, zam. ost. w Babienicy,
22) Piotra Hajduka, urodz. 14. 7. 1908 r. syna Jana i Agnieszki z domu Wróbel, robotnika, zam. ostatnio w Solarni,
23) Stefana Mańkę, urodz. 24. 12. 1912 r. syna Piotra i Marii z domu Pielot, murarza, zam. ostatnio w Lublińcu,
24) Jana Piotra Kałdonka, urodz. 19. 10. 1910 r. syna Anny Kałdonek, kołodzieja, zam. ost. w Babienicy,
25) Augustyna Winklera, urodz. 17. 7. 1913 r. syna Józefa i Katarzyny z domu Kurowska, robotnika zam. ostatnio w Babienicy,
26) Rudolfa Potempe, urodz. 11. 4. 1909 r. syna Karola i Pauliny z domu Plaza, robotnika, zam. ostatnio w Brusku,
27) Józefa Witzika, urodz. 17. 2. 1907 r. syna Franciszka i Albiny, z domu Pyka, pielęgniarza, zam. ostatnio w Ciaśnie,
28) Wojciecha Jana Krusa, urodz. 16. 4. 1912 r. syna Karola i Józefy z domu Brzezina, robotnika, zam. ostanio w Bagnie,
29) Stefana Mnicha, urodz. 20. 7. 1906 r. syna Józefa i Wiktorii z domu Gajda, cieśli, zam. ostatnio w Kochcicach,
30) Antoniego Dratwę, urodz. 12. 6. 1912 r. syna Andrzeja i Franciszki z domu Stelmach, rolnika, zam. ostatnio w Sadowie,
31) Wincentego Respondka, urodz. 8. 7. 1907 r. syna Franciszka i Katarzyny z domu Lesz, robotnika zam. ostatnio w Pludrach,
32) Józefa Sowę, urodz. 19. 3. 1910 r. syna Jana i Florentyny z domu Muszałczyk robotnika, zam. ost. w Kalinie,
33) Franciszka Włodarza, urodz. 25. 11. 1910 r. Tomasza i Elżbiety z domu Kossok, robotnika, zam. Szemrowicach,
34) Józefa Kurca, urodz. 15. 4. 1904 r. syna Stefana i Moniki, z domu Koj, robotnika, zam. w Warłowie, gm. Szemrowice,
35) Eryka Jaintę, urodz. 19. 8. 1904 r. syna Piotra i Tekli z domu Binkowska, robotnika, zam. ostatnio w Dobrodzieniu,
36) Wincentego Witt, urodz. 13. 3. 1912 r. syna Wincentego i Joanny z domu Respondek, robotnika, zam. ostatnio w Małych Łagiewnikach,
37) Antoniego Krawczyka, urodz. 22. 3. 1917 r. syna Piotra i Franciszki z domu Grabińska, robotnika, zam. ostatnio w Jezowej, gm. Cias,
38) Jana Kuscha, urodz. 28. 2. 1920 r. syna Franciszka i Anny z domu Zielonka, robotnika, zam. ostatnio w Małych Łagiewnikach,
39) Henryka Tomana, urodz. 12. 7. 1913 r. syna Pawła i Marty z domu Koloch, robotnika, zam. ostatnio w Łagiewnikach Małych,
40) Józefa Brzeziny, urodz. 14. 3. 1907 r. syna Franciszka i Wiktorji z domu Gocioł, robotnika, zam. ostatnio w Makowczycach,
41) Jana Pohla, urodz. 18. 2. 1906 r. syna Jana i Magdaleny z domu Błotecka, robotnika, zam. ostatnio w Turzy, gm. Szemrowice,
42) Józefa Skalskiego, urodz. 27.1 11. 1913 r. syna Józefa i Karoliny z domu Hadasik, robotnika, zam. ostatnio w Warłowie, pow. Lubliniec

za zmarłych.

Wymieniony pod 1) zaginął jako żołnierz Wojska Polskiego biorąc udział w działaniach wojennych w 1939 r.

Wymienieni pod L. p. 2 — 42) zaginęli jako żołnierze byłej armii niemieckiej biorąc udział w działaniach w wojnie rozpoczętej 1. 9. 1939 r.

Wyżej wymienione osoby wzywa się, aby najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od chwili umieszczenia niniejszego głoszenia w Śl. Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim zgłosili się w tutejszym Sądzie pokój nr 18, gdyż w przeciwnym razie mogą być uznani za zmarłych.

Wzywa się wszystkie osoby, które udzielić mogą wiadomości o zaginionych, aby w terminie powyższym donosły o nich Sądowi.

Lubliniec, dnia 19 sierpnia 1947 r.

Sąd Grodzki
(Władysław Grabowski) Sędzia S. O.

PREZES SĄDU OKRĘGOWEGO
W KATOWICACH

OGŁOSZENIE.

W myśl rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 27 listopada 1945 r. Dz. U. R. P. Nr 53 został powołany na ławnika w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa:

Edward Krauze, w Katowicach, ul. Francuska 14/4.

P. A. P. — 54

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się zgubione deklaracje wierności narodowości polskiej Nr 5479, na nazwisko Rojczyk Anna i Nr 5257, na nazwisko Rojczyk Edeltrauda z Dębieńska Wielkiego wydane przez Starostwo w Rybniku. 376

Unieważnia się tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 2548, wystawiony przez Zarząd Gminny w Jaworzyncе zgubiony w marcu 1947 r. na nazwisko Małyjurek Jan, Jaworzynka, Nr 265 pow. Cieszyn. 377

Unieważnia się zgubione prawo jazdy (zielone), wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na nazwisko Rak Karol, Siemianowice. 367

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową nr 25, wystawioną przez Inspektorat Szkolny w Chorzowie, na nazwisko Drabek Kazimierz — Chorzów- ul. Cmentarna 2 m 3. 369

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red.-pok. 250, tel. 120 i 374 Adm pok. 345, tel. 348. ZA REDAKCJĘ: Dr Piotr Bałowski.

PRENUMERATA roczna 1200,— zł Prenumerata powinna być opłacana w dwóch ratach półrocznych po 600 — zł w miesiącach styczniu i lipcu Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 10.— zł. druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 10,— zł. — Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.
Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony Cena 50.— zł.

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1, Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54. R — 26327